ANNUL V.– Seria II – No. 100

6 PAGINI 3 lei

C. Joi 16 Ianuarie 1941

BUNA VESTIRE

6 PAGINI – No. 100

ZIAR DE VIATA ŞI LUPTA LEGIONARA

Taxa poştală plătită în numerar, conform aprobării Dir. G. le P. T. No. 5761/936 — 2940.

C. E. C.
Cont abonamente 1274
Cont depozite 1256

Director
ALEXANDRU CONSTANT

Prim Redactor
Mihail Polihroniade

TELEFOANE { Direcţiunea . . . . 5.95.34 / Centrala 5.87.83
Str. Sărindar No. 14, et. I.

ABONAMENTE
Comune urbane { 1 an Lei 700 / 6 luni „ 350 / 3 luni „ 175
Comune rurale { 1 an Lei 500 / 6 luni „ 250 / 3 luni „ 25

ENGLEZISMUL NEFAST

In definitiv, să recunoaştem. Ceea ce am învăţat de 20 de ani încoace despre acest tip de englez e că e un om cu maximum de rezistenţă faţă de adevăr. Răceala şi indiferenţa, paralizia aceasta a pielii mortificate, coincid într'o vreme, «A fi englez» şi «a face pe englezul» însemna o capacitate de forţă şi de reţinere demnă de admirat.

Tipul ideal al amoralistului, al omului care nu trăieşte decât după legile lui, respectând însă cu totul convenienţele sociale pe cari le întrelemnează a fermecat mult timp societatea noastră.

De fapt, acest tip a fermecat toată lumea orăsenească de după războiu. A fermecat-o — nu cu graţia, cu jocul inteligenţii franţuzeşti. Nu juneţii ispitea. Lumea de după războiu era o lume cu mult mai primitivă, [illegible] stil însemna la urma urmei supunerea la o idee. Graţia bătrâneştilor saloane păsuptiste a trăit toată vremea din această subtilă «idee», chiar dacă până la urmă ea nu era decât o simplă metodă de a o reliva mai nobil cu aproapele.

Aceste saloane presupuneau participarea diferitelor grupuri sociale, fiecăruia la o formă de viaţă.

«Englezismul» pentru noi a însemnat ceva însă cu mult mai brutal. El a însemnat icoana omului singur care se descurcă decent şi în acelaş timp agresiv în social. Un maximum de machiavelism al individului care ştiinţa să renunţe la orice univitate — numai pentru a învinge în utilitarismul său.

Condiţia fundamentală de existenţă a acestui tip este scepticismul. Nu este însă scepticismul fin al franţuzului care se înşeală cu iluziile minţii din dragostea de viaţă.

Acel e scepticismul întrebuinţat ca metodă pentru a ajunge la un adevăr şi o credinţă — care deşi ştii că nu e reală — e însă personală şi prin urmare poate fi întrebuinţată în interesul individului la maximum. E acest «caut» tipic structurii engleze: a crede ceea ce ştii că nu e adevărat.

Dacă franţuzul poate ridica scepticismul la rangul de idee. Dacă pentru el scepticismul înseamnă un nobil şi trist exil pentru a se bucura de libertatea individualităţii sale în viaţă, pentru englez nu a putut însemna niciodată altceva decât arma prin care poţi să-ţi ucizi aproapele pentru a-ţi cuceri fericirea individuală.

E suficientă o trimitere la cel mai mare profet al lor, la Edgar Poe, pentru a fi edificat definitiv.

«Ucigerea este statura răzbitoarei noastre necredinţe» se poate înţelege — parafrazând un cunoscut poet german — pe frontispiciul templului englez.

Trebue într'adevăr ca omul să ajungă la o foarte mare trufie ca să considere insăşi necredinţa o idee, o ţinută, o carte de vizită a nobleţii sale.

Tipul omului englez nu e respectat de nimeni sa prin raportul la realitate, la persoana sa, ci prin conştiinţa infailibilităţii metodei pe care o întrebuinţează în viaţă pentru conservarea şi câştigul său.

Onoarea nu stă în ţinută, în supunere la linie, ci în a fi atât de tare pe sine, atât de personal, încât să nu-ţi trădezi niciodată minciuna propriului tău modus vivendi.

Faţă de metafizică şi transcendenţă englezii au păstrat în felul acesta totdeauna pe frunte marca măgarului între neamuri.

Ştefan Ion Gheorghe

„Revoluţia nu este încă terminată"

Formula par'că înadins exprimată pentru reacţionarii noştri, am extras-o dintr'un articol apărut acum câtva timp în «Danziger Vorposten».

Această gazetă locală are un frumos trecut eroic. Aici şi-a susţinut campania antipolonează Gauleiterul Forster, copilul minune al revoluţiei naţional-socialiste, înaintea desfiinţării Poloniei. E necesar să amintim că o publicaţie de avant-gardă revoluţionară înregistrează întotdeauna cu exactitatea celui mai fin seismograf marile dislocări sociale provocate de o revoluţie autentică.

Există încă rămaşi în urmă cari nu cred în revoluţia legionară, fie din imposibilitatea de a mai crede în ceva, fie din anumite interese cari îi constrâng să fie reacţionari. Acestor întârziaţi le vorbeşte dela mii de kilometri gazeta spărgătoare de fronturi a lui Forster: «când vezi diviziile de legionari defilând şi auzi isbucnind cântecele eroice din piepturile tinere, îţi dai seama că România nouă vigurosă s'a trezit şi că se apropie momentul trezirii generale. Fără garda lui Codreanu, România nu avea nicio posibilitate de ridicare».

Oamenii noştri nu s'au desmeticit bine. Gândirea lor politică este încă dominată de partidismul democratic. Foarte bine spun ei, astăzi este partidul «legionar», mâine va fi partidul care va şti să-l dărâme. Judecata e cât se poate de greşită.

Din punct de vedere subiectiv, toţi aceştia au dreptate: revoluţia nu s'a terminat» aşa că situaţia lor prezentă este foarte precară, iar viitorul negru. Pentru întărirea prezentului şi mai ales pentru limpezirea viitorului «partidiştii» se organizează, fac corp în jurul vechiului idol: economicul. Dacă unii gazetari au nesimţirea să scrie că «admit chiar şi un regim totalitar» însemnează că acest regim totalitar pentru a fi «admis» trebue să fie în multe privinţe conciliant. Ceea ce, trebue să recunoaştem, e foarte greu pentrucă o revoluţie nu a făcut niciodată concesii, adică nu a cumpărat, ci a cucerit. Revoluţia legionară care impune un regim totalitar, singura noastră posibilitate de a ieşi din particularismul politic al lumii vechi, nefiind expresia unui partid, nu are nici o poziţie valabilă. Nu este deloc aici o luptă de cucerire politică după vechea metodă a sufragiilor, ci un moment istoric al neamului când acesta «liberat de toate suprastructurile rasiale sau ideologice se afirmă ca unitate nezdruncinată. Niciun revizionism din lume nu poate rezolva, oricât de «mari» ar fi României respectivi, ceea ce va rezolva totalitarismul legionar.

Dacă democraţia partidistă ne-a dat odinioară iluzia unui europeism, apoi e bine să se ştie că abia azi suntem cu adevărat în Europa. Şi acest «suntem în Europa» nu se datorează nici «comenzilor de treabă», nici takiştilor sau titulescianistilor, nici fostului uzurpator de putere, ci numai şi numai revoluţiei legionare.

Calea liberă peste continent ne-a fost deschisă de echipa legionară care a luptat în Spania. Moartea lui Moţa şi Marin pentru creştinătate în inima Spaniei a făcut ceea ce n'ar fi făcut încă alte mii de discursuri la Geneva sau lecţii de istorie universală la Sorbona.

Ce mai cred întârziaţii noştri că pot opune azi revoluţiei de încadrare a noastră în noua ordine europeană?

Nici complicilăţi cu măcelarii cari ascund carnea în pivniţă, cu bâcanii, stâmbarii şi toptangiii de tot felul, — cu toţi paraponisiţii ordinei politice, cu toţi pensionarii sau incapabilii acumulaţi guvernare după guvernare în vechile regimuri.

Dar pentrucă revoluţia nu s'a terminat încă, ne temem că foarte aceste manevre de mahala se vor lumina până la urmă în aşa fel încât toţi măcelarii, bâcanii, stâmbarii şi toptangiii nouă îşi vor aminti stăpânii înşelători de nu-i vor mai recunoaşte «în ei».

Ion Vasile

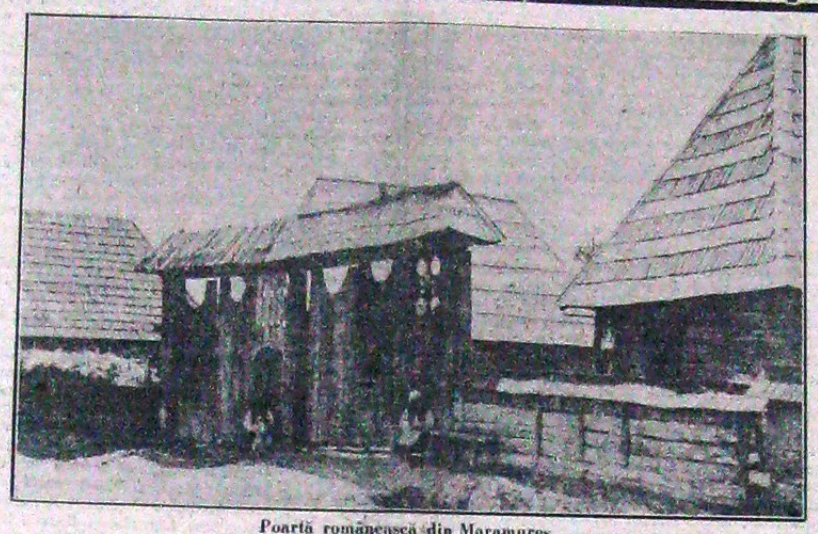

Poartă românească din Maramureş

D. Horia Sima împotria valurilor de minciuni engleze adresate asupra României

BERLIN, 14 (Rador). — Sub titlul «Horia Sima împotriva valurilor de minciuni engleze asupra României» ziarul VOELKISCHER BEOBACHTER publică o lungă telegramă a corespondentului său din Bucureşti, în care se relevează atitudinea de protest pe care a luat-o presa română, în frunte cu ziarele legionare: Cuvântul şi Buna Vestire, împotriva campaniei de intrigi şi de denigrare a României, pe care a deslănţuit-o în momentul de faţă propaganda engleză.

In continuare corespondentul se ocupă de apelul pe care l-a adresat de curând d. Horia Sima legionarilor şi Ţării, în legătură cu descoperirea unei noui loji masonice în Bucureşti şi a unui preţios material compromiţător, pentru anumite cercuri.

Willkie, oaspetele Londrei...

Ziarele americane anunţă vizita la Londra, pe curând, a d-lui Willkie, fostul candidat republican la preşedinţia Statelor Unite. Adică, adversarul de ieri al d-lui Roosevelt. Adversar electoral, «sparring-partener» ori «speaking-partener» — pentrucă, realmente, programul şi finalităţile ideologice ale lui Willkie nu marcau vreo deosebire faţă de atitudinea lui Roosevelt. Naşte întrebarea: ce caută d. Willkie la Londra, pe o vreme atât de nepotrivită? După ce a căzut cu succes la alegerile prezidenţiale, după ce, în veritabil gentelmen l-a felicitat cel dintâi pe d. Roosevelt pentru frumoasa reuşită, după un lung şi neroduic turnicu electoral prin toate statele libere ale şi mai liberei confederaţii americane — astăzi, ce l-o fi îndemnat pe d. Willkie să treacă Atlanticul? Să fie un ultim turneu: acela de consolare? Să creadă oare d. Willkie că în Anglia, la ceasul actual, se poate petrece mai agreabil decât pe ţărmurile însorite ale Californiei? Să fie d. Willkie greşit informat asupra preocupărilor de ordin intern care au căzut şi cad mereu, grămadă, pe capul englezilor — deci să creadă că insularii, tocmai acum, sunt veseli de asemenea vizite «neoficiale»?

Întrebările se exclud fără întârziere. Nici d. Willkie nu a decăzut tocmai într'atât încât să dea buzna în casa omului, în chiar clipa când pereţii casei, şi ferestrele, şi temeliile, îi sunt mai zgâlţâite — nici d. Churchill nu iubeşte într'atât legea ospitalităţii încât să primească mosafiri dela care nu are nimic de aşteptat.

Prinurmare o singură concluzie: d. Willkie a *fost poftit* să vină la Londra. Probabil, a fost poftit, nu numai o singură dată. La un asemenea «deranj» nu se hotărăşte un yankeu fără o lungă deliberare asupra posibilităţilor de tot felul... Ştie şi d. Willkie, bănuieşte şi Churchill, că ilustrul oaspe, un veritabil exponent al educaţiei demoliberale, apreciază mult economia politică: disciplina aceasta care ne învaţă să nu încurcăm niciodată contul de profit şi pierdere şi orice s'ar întâmpla, să obţinem o balanţă comercială activă.

Între oameni ca Churchill şi Willkie nu îşi are rost, aşadar, decât o singură întrebare: ce aşteaptă Churchill dela Willkie şi, invers, ce speră Willkie dela Churchill, ce interes are să-l cheme pe d. Willkie, lucrurile sunt clare. Învinsul de ieri, se poate transforma în învingătorul de mâine. In definitiv, în America, pentru a reuşi la alegeri, nu se cere decât un singur lucru: să fii mai interesant decât adversarul tău, să trezeşti mai multă curiozitate decât el, deci să ai mai multă reclamă.

La alegerile recente, Roosevelt având mai mulţi capitalişti jidani de partea lui, şi-a putut face mai multă reclamă decât Willkie, deci a învins. Evident a avut şi Willkie jidanii lui. Au plătit şi pentru reclama lui, cât i-a ţinut băierele pungii, «republicanii».

Insă au fost licitaţi de «democraţii». Deci Roosevelt, dispunând de o mai bogată publicitate, de o mai afişată figură, şi-a dovedit «popularitatea» şi — democraţia a triumfat.

Willkie ştie însă, aşa cum ştim şi noi, că în Statele Unite toate vedetele, inclusiv cele politice, sunt supuse legii necruţătoare a capriciului publicului. Că este deajuns ca un eveniment oarecare să fie de natură să provoace vâlvă şi şgomot mare în jurul unei persoane, pentruca norocul să îi surâdă, dintr'odată. Că în nici o altă ţară nu se «pariază» mai mult la loterie, sub toate aspectele...

Iucât: putea Willkie să refuze invitaţia lui Churchill? Putea el să rateze această neaşteptată şansă pe care i-au oferit-o evenimentele? Gândiţi-vă cum îl vor primi ziarele şi toţi liberii cetăţeni ai tuturor statelor americane, când se va întoarce «de pe frontul» englez? Ce solid «handicap» va căpăta la înapoiere, asupra lui Roosevelt! Câtă curiozitate, câtă publicitate, câtă popularitate va aduce, spontan, leaderul republican! Cât de recunoscători îi vor fi jidanii republicani, cari au fost învinşi de jidanii democraţi, în trecutele recente alegeri...

Dar Churchill, transpiratul Churchill, ce interes are să-l cheme la Londra pe Willkie? Dece tocmai acum, în zilele când Roosevelt trebue să se hotărască pentru o atitudine deschisă. Churchill a regisat chestiunea cu «vizita neoficială» a d-lui Willkie? Nu cumva, pentruca să-i dea un stimulent lui Roosevelt? Nu cumva, pentruca să-i determine să fie mai activi, mai generoşi, mai puţini economicoşi, pe financiarii jidani cari îl promovară pe Roosevelt a alegeri? Nu cumva, pentruca trusturile cari îl susţin Roosevelt la alegeri? Nu cumva, enfă hotărîtoare asupra congresului american?

Toate diversiunile sunt posibile, în disperare de cauză.

Mircea Mateescu

Românul de mâine trebue să aibă gustul şi deprinderea existenţei severe, dure, eroice, să aibă simţul eului colectiv şi al binelui naţional şi să mai aibă cele două însuşiri atât de sgomotos blestemate, să fie violent şi să fie extremist.

ALEXANDRU CANTACUZINO

(«Românul de mâine»)

Pretinsul creştinism englez

Cine nu ştie că poporul englez, este cel mai creştin dintre neamurile pământului?

Cin nu ştie că englezii au adăpat pământul cu cel puţin câteva miliarde de bibli?

Cine nu ştie că regele Marei Britanii şi împăratul celor nu ştiu câte dominioane, când ţine un discurs poporului creştin al Albionului, începe cu un verset scripturistic, la mijlocul mesagiului laudă pe Dumnezeu, şi la sfârşitul lui, îi cere blândului Iisus, să stea sentinelă lângă băncile din City şi lângă robii din colonii.

Cine nu ştie, că însuşi şeful războiului englez, primul ministru Churcill, îl ameninţă pe Cancelarul Hitler cu o rugăciune pe care are să i-o facă bunului Dumnezeu?

Cine nu ştie, că tot englezii sunt aceia care au trimis mii de misiuni peste tot pământul ca să creştineze lumea şi materiile ei prime...?

Cine nu ştie că până şi nenorociţilor de noi de exemplu, vâpăia sufletul lor de misluitoare creştinătate, ne-a trimis cele câteva zeci de secte religioase, tot pentru creştinarea şi unificarea sufletelor noastre?

Cine nu ştie că englezul se naşte cu biblie în mână?

Aşa se explică dece englezii nu fac înr'adevăr nimic, dar absolut nimic, decât cu această bibliie în mână şi totul numai în numele ei.

Şi acum să rezumăm.

Cu biblia în mână, regele Marei Britanii, poartă vasele sacre şi cardicele simbolice, la intemeierea marilor temple masonice.

Cu biblia în mână, robesc sutele de miliioane de creştini şi necreştini, din neaumăratele lor colonii.

Cu biblia în mână, jecmănesc pământul de avuţii şi-sfoc seva economică a tuturor neamurilor...

Cu biblia în mână, ţes intrigile aducătoare de moarte şi dezastru peste tot pământul.

Cu biblia în mână, provoacă revoluţiile, ucid regii, omoară genţile şi distrug ori înăbuşă în sânge, tot şi orice, atunci când stăpânirea lor lumească şi interesul material, lear fi cumva stingherit.

Cu biblia în mână isi petrec weekendurile. Cu biblia în mână lansează moda lumii. Cu biblia în mână scot filmele pornografice. Cu biblia în mână alcătuesc acea ţopăitoare muzică din ţrânturi şi dansurile păcătoase pentru excitarea urletelor bestiale din trupuri...

Inteligens-Servic-ul lor, este o capodoperă a arhitecturii Diavolului pe pământ. Prin el ei au rezolvat totul când au vrut şi cum au vrut. Prin el sau declansat surdele dar monstruoasele în eruditaiea lor războaie petrolifere, prin el au organizat mărşavele traficări de arme, prin el au deslănţuit atâtea revoluţii, prin el au declanşat şi actualul război, prin el au deschis şi alte războaie.

Prin el au cumpărat lumea, prin el o stăpânesc, prin el o robesc.

Cu toate acestea, au exista biroul în centrala lui, pe care să nu stea biblia...

Creştinismul englez?

Acesta este!

Religios, rezidă în marii prelaţi de Kanterbury, cărî nu şnt ajunge episcopi fără să fie francmasoni.

Metafizic, ni-l redă unul din cei mai marî scriitori englezi de azi, Aldous Huxley, în celebrul lui tip Burlap din Contrapunct Burlap, acel libidinos tip scîcrian (din întâmplare este chiar şi ziarist), care se scaldă în toate mâsgile şi mărşăvile, pentruca după aceia, să le dea cu o superbă eandoare, o talmăcire... metafizică.

Este tipul cel mai reuşit şi mai bine intuit al englezului.

In economia şi materialitatea lumii Creştinismul englez, ni-l dă acel celebru episod din istoria petrolului persan redat de Antoin Ziseha. Pentrucă să pună mâna pe actul de proprietate asupra terenurilor petrolifere, agentul Inteligens-Servic-ului, nu pregeta să se îmbrace în cuceruica sutană a unui dominican, pentruca exploatând şi înşelând credinţa în Dumnezeu a proprietarului, să-i fure sub forma primirei ca donaţie pentru un ordin călugărese (Vezi: La guerre secret pour le petrol, par Antoine Ziseha).

Creştinismul englez în alte laturi ale vieţii?

Ni se crispează carnea la viziunea celei mai nerusinate ipocrizii pe care a putut-o întâlni Istoria vreodată.

Ni se îngrozeşte sufletul de groaza celei mai cumplite batjocoriri a lui Dumnezeu pe care a putut-o da pământul.

Prin englezi...

Creştinismul englez?

Cea mai cumplită oroare a fătărniciei şi păcatului omenesc.

Deaccia azi, când norii tuturor marilor blesteme nu ruginit, nu afumat şi au închis cerul insulelor, nu ne mirăm căutşi de puţin.

Gemetele agonice ale unei lumi de putrede vieţi, au ceva dintr'o pedeapsă biblică, ceva dintr'o revărsare torenţială a mâniei lui Dumnezeu.

Dumnezeu îşi arată dreapta lui mulţumire — pedeapsa bicuitoare şi sucrătoare — pentru pretinsul creştinism englez, care-l este o permanentă insultă de atâtea veacuri.

Cristofor Dancu

Diversiuni americane

Telegramele din New-York, ne anunţă a seamă de acte reacţionare politicei d-lui Roosevelt. Aceste acte nu sunt izolate şi nu pornesc dela o singură categorie socială sau manevrate de o concepţie politică oarecare. Fiecare compartiment de viaţă al aşăriei-norilor, este enervat de afacerile necurate pe care cancidul preşedinte al confederaţiei Statelor-Unite, doreşte să le execute pe sub mână cu «umbrele» fostelor glorii engleze.

Cu umbrele nu poţi face afaceri. Şi cetăţeanul american ştie această treabă. Şi d. Rooselvet este un cetăţean american, dar nu ştie. Şi atunci fabricele încep să nu mai lucreze, muncitorii — de dreapta sau de stânga — ies în stradă şi ţipă, de peste tot curg protestele y spiritele alunecă spre poleca unui război înăuntru care poate însemna şi războiul ce va fi pierdut mâine în afară.

Ultima telegramă a agenţiei D. N. B., transmite ştirea unei mari manifestaţii, la care oratorii au criticat sever politica externă a preşedintelui Roosevelt şi au protestat împotriva deplinelor puteri pe care legea privitoare la ajutorarea Angliei urmăreşte să le dea preşedintelui Roosevelt».

Acesta este numai un amănunt. Ceeace este semnificativ însă aci, este faptul că în America şi în Anglia conducătorii sunt în conflict cu poporul.

Nici unul din actele conducătorilor nu se acordă cu interesele reale, cu interesele adânci ale acelor conduşi.

Deoparte este deci uneori spiritul foarte personal al lui Churchill sau Roosevelt (atât de personal încât nu mai are nimic comun cu poporul), alteori (şi în fond) interesele plutocraţiei jidoveşti apărate în toată lumea de aceşti oameni ce se vor face în curând ninovaţi de nimicirea proprilor lor naţii.

In stânga sau în dreapta, la moderaţi sau la centrişti sau la cum le mai spune partidelor lor politice, americanii s'au arătat neîmpăcaţi vrăsmaşi ai politicei de nefastă aventură a d-lui Roosevelt. Că ajutorul american nu va putea salva Anglia dela moarte asta este cu totul altceva. Valabilitatea acestui ajutor o cunoaştem bine. Mai ştim tot atât de bine că armele amer'cane oricât de teribile (?) ar fi, ele se reduc toate la efectul discursurilor preşedintelui, adică la efectul unei petarde.

Şi cu petarde, cu discursuri sfătoase, răsuflate şi «ideale», cu amăgitori şi amăgiri şi cu jidani şi aur, nu se mai câştigă astăzi războaie.

Timpul ne va arăta.

Gabriel Bălănescu

ZIDIRE NOUĂ

Figuri legendare

Bănică Dobre

Dacă scriu astăzi aceste rânduri despre una din figurile legionare, cari vor rămâne permanent în revoluția noastră creatoare, este pentrucă din adâncuri întunecate ca luna apare tot așa de luminoasă cum am cunoscut-o.

Bănică Dobre a fost un izvor nesecat de dragoste și iubire. Iubire și dragoste față de cei mici și slabi, față de patria sa pe care o cunoștea până în cele mai depărtate colțuri, față de credința strămoșească și eroismul celor căzuți pentru care nu odată ochii săi aci sfâșietori, aci blajini, au plâns ca izvorul de copii.

L-am cunoscut pentru prima dată la «Buna Vestire». Revenise din Spania purtând urmele loviturilor primite în brațul său mare și vânjos. Pentru îndrăzneala de a pă răsi țara și a se înrola în slujba unui ideal comun atâtor suflete, el fusese concediat din serviciul pe care îl avea la Cluj.

A fost angajat la «Buna Vestire» unde am lucrat împreună până în ziua fatală când ziarul nostru a fost suprimat.

Am stat 18 luni de zile la aceleași birouri de dimineață până seara și ne-am împărtășit unul altuia toate gândurile, toate bucuriile și toate durerile noastre.

În serile târzii de iarnă, singuratici în biroul din Bulevardul Elisabeta, doar Valeriu Cârdu ne mai tulbura liniștea și discuțiile noastre fără sfârșit când venea noaptea dela tipografie.

Bănică Dobre era un mare povestitor. Înainte de a scrie lucrarea sa de note și impresii de pe frontul spaniol «Crucificații», el mi-a povestit etapă cu etapă tot dramul și toate evenimentele cari au caracterizat marșul acestor eroi.

Era o deosebită plăcere să-l ascult. Cu capul între mâini și coatele pe masă, contemplând aievea cu ochii săi înlăcrămați figura lui Moța și a lui Marin, revărsa câte un suspin înăbușit și blestema soarta că n'a căzut el în locul celor pe cari i-a iubit.

Îmi evoca amintiri din comoara frământărilor sale de legionar și când pomenea numele Căpitanului figura sa blajină lua o atitudine martială, iar ochii deveneau sagetători, privind necunoscutul pe care l-a hănuit, dar de care niciodată n'a tresărit.

Muncitor, destoinic și devotat Legiunii, Bănică Dobre închidea totuși o puternică trăire interioară.

Erau clipe când ore întregi de sugetare, se scurgeau fără să le observe și când lumina miinii sale și sclipirea inteligenței neascunse, puneau probleme care le uimeau.

Nu purta nimănui ură, nu avea niciun dușman și n'a jignit niciodată — n'ai chiar un copil.

Avea foarte mulți prieteni în lumea copiilor pe care îi iubea. El știa foarte bine că numai ei sunt rezerva mare a Legiunii cari vor conduce mâine opera uriașă începută de Căpitan. Ei au sufletele curate, nepătate și pline de duhul ceresc al credinței, care se pot întegra perfect prin pregătire în marea școală formativă a națiunei care este Legiunea.

Dar Bănică Dobre era și un mare cuceritor de mase. În lupta electorală din ianuarie anului 1937 sediințele sale de cuib pe care le ținea în satele răspândite pe platourile Românici erau sărbători închinate oratoriului.

Tiuitul său majestuoasă, înaltă și impunătoare, cu mantia verde a ruinoșii peste umerii cari au săngerat pentru o credință, cu verbul tăios și raspicat, îți prezenta parcă un tablou alegoric, o frescă dintr'o veche icoană strămoșească prăfuită de vremuri.

Călătorea mult, în toată țara.

Într'o seară din acelaș toamnă de luptă electorală nu telefon din Timișoara mă trezește din munca mea la gazetă.

Era Bănică Dobre. Plecase să ridice o treaptă nudeva departe în munții Apuseni și primise o lovitură de baionetă din partea jandarmilor Români cari aveau ordin să interzică ceremonia aceasta legionară.

Era internat în sanatoral din Ti-

mișoara. Am luat primul tren și am plecat să-mi văd prietenul dar nu l-am mai găsit. După două zile, Bănică Dobre părăsise patul cu rana încă sângerândă și plecase iarăși acolo unde Legiunea avea nevoie de el — pe ferește.

N'am să uit niciodată acest caracter ferm și această voință hotărâtă pentru care spiritul de sacrificiu era un sistem de a trăi sfânta.

Câta exuberanță, câta dăruire și câtă nepasare în fața morții!

Am făcut anul nou la «Buna Vestire» și din mijlocul nostru a dispărut în noaptea aceia de iarnă pustie, împreună cu Mișu Polihroniade să aline durerea și suferințele celor cari stătrau închiși în celulele dela marginea Bucureștiului.

O clipă n'a precupețit din viața lui pentru Legiune și Căpitan. Un minut n'a irosit fără folos pentru țara care i-a fost atât de dragă și pentru națiunea careia i-a dat viața și sufletul său de mare legionar.

L-am revăzut ultima dată la Râmnicu-Sărat și'n fața lui de martir, m'am cutremurat și rușinat.

Eram o fărâmă de om ce privea acest uriaș care mi-a călăuzit pașii și luminat drumul.

Mândru și impunător, slăbit fizicește dar neînfrânt în credința sa de martir, scruta viitorul aprig pentru ei dar străluciitor pentru România spunându-mi:

«Moartea individului nu însemnează în viața unui popor încetarea lui de a mai trăi. Ea este regăsirea pentru cei rataciți și izvor de creație pentru cei umiliți. Este verificarea forțelor și înobilarea mințiilor. Iar noi avem atâtea energii și atâtea rezerve cari vor trăi. Prin ele vom trăi și noi. A fost sortit de Dumnezeu și așa a dorit Căpitanul. Se va împlini!»

Bănică Dobre a avut dreptate!

Peste mormântul său s'au așternut anii — dar nu și uitarea. Au curs lacrimi dar n'a creseut descurajarea!

A înflorit spiritul colectiv de jertfă și s'a clădit biruința legionară. La mormântul său și al celor mulți străjuește prezentul, iar în fața jertfei lui și-al tuturor străluceste viitorul.

Va fi așa cum l-au visat.

Const. I. Ghidel

DE MURO CONCASO

Legăturile legendare dintre Colchida și apus sunt relevate și de Pomponius Trogus, după care Istrienii ar fi de origine colchidă, susținându-chiar că orașelul Istria în apropiere de Aquileea ar fi întemeiat de ei. Plinius Secundus amintește de orașul Oricum, în Albania, că ar fi întemeiat de Colchieni, precum și în Dalmația în apropiere de Epidaur ar exista un grup de orășeledemnit Colchida. Aceste afirmări nu mai sunt controlabile; ele arată însă legătura continuă a Caucazului cu trecutul european.

Statul eochiz n'a fost încadrat în sistemele de stat ale Persilor și Macedonenilor. Legendele blagoslovind pe Alexandru, sunt tot atât de frecvente ca la noi. Regele Ariagi e învins de Romani în 65. Romanii iau sub protecția lor și Colchida proprin zisă. Hadrian ridica la Roma un monument în onoarea regelui Pharasmanes. Creștinismul se răspândește încă în primul veac după Hristos.

Istoria Georgiei în adevăr este comparabilă cu cea a României. Cu Pharnavas, care se eliberează de suveranitatea puțin apăsătoare a Macedonenilor, începe șirագul aproape neîntrerupt al Mephe-ilor, al suveranilor Georgiei, care durează peste douăzeci de secole. Sub Mirian (265-342) creștinismul se înrădăcinează paternic. La începutul veacului al patrulea credința lui Hristos devine religie de stat. În anul 455 se ridică în locul Capitalei, de până acum, chemată după numele eroului legendar dela întemeierea țării, Mțebetos, Mtcheta, *Tiflisul*, exact în mijlocul regiunei caucaziene, într'o situație geografică tot atât de privilegiată, ca de pildă, Constantinopol. Tot cu această ocazie se înființează demnitatea de Catholicos, părinte suprem al Georgiei.

Mutarea Capitalei are loc sub Dachchil. (459-514.)

Dacur al treilea se pune sub protecția Bizanțului (557-570) și Justinian al II-lea instaurează pe Stephanos ca rege, sau mai degrabă, ca guvernator. Astfel dispare vechia dinastie al lui Chosro, care stăpânise timp de 344 ani Georgia. Dinastia Guramizilor guvernează ca o ramură vasală a Bizanțului. Se stabilește un sistem de împărțire a Georgiei; jumătatea apusenă rămânând sub suveranitatea Bizantinilor, cea răsăriteană mai întâiu sub acesta a perșilor, apoi sub acesta a arabilor.

Islamul n'a fost niciodată în stare să cucerească cu desăvârșire acest stat caucazian, precum n'a fost în stare să cucerească țara românească. David al III-lea (1089-1126) recucerește Tiflisul, și își extinde stăpânirea până în Armenia și spre Trebizonda. Regina Thamar (1184-1206) stăpânește tot ținutul între Marea Neagră, Imperiul Trapezuntului, întemeiat de o ramură a Comnenilor, este în strânsă legătura culturală și diplomatică cu statul georgian renăscut, care a luat parte activă la cruciade. Regina Thamar vroia să întreprindă o calătorie la Ierusalim; neputând să reușească în timpul vieții ei, a rugat pe fiul și succesorul ei să ducă sicriul ei acolo. Luptele ivariencilor deși nu duc la ținta dorită, slăbesc forțele islamului. Hoardele mongolilor devastează și pustiesc țara, care totuși, sub George al V-lea, pe la 1330, reușește să se elibereze din nou de sub domnia mongolilor. Dela împărțirea făcută de Alexandru I, al IVcriei în 1469 însă, rezistența împotriva Islamului slăbește. Căci de acum înainte statele răsăritene ale Iveriei, Carthli și Cacheti, cad sub stăpânirea Persiei, cele apusene, Imereticne, sub stăpânirea Turcilor. Statele răsăritene deși creștine, au o mare influență asupra Persiei islamice. Dela șahul Abas (1587-1628) regele din Cartli e primul vasal al Persiei. Regele Rostam devine primul sfetnic al șahului Sefi, George al IX lea devine spalassar (șef al armatei, fratele său primul judecător al țării. Și regele din Cacheti exercita în Persia o influență binefăcătoare.

Încă în 1579, Iverienii caută legătură cu țarul Ivan Vasilievici, ca să scape dejugul musulmanilor, și pe la 1760 regele Heraclius I-iul din Cachet se căsătorește cu o fiică a țarului Alexis. Expedițiia din 1722 a Rușilor în Caucaz găsește ca sfetnic intim al țarului și pe Dumitru Cantemir, voevodul pribeag al Moldovei, care n'ajunge să publice rezultatele cercetărilor sale științifice făcute cu ocazia acestei expediții, dar care pune la dispoziția savantului Bayer notițele sale servind ca bază lucrării «De morte Caucaso», apărută în 1726. Regele din Carthli, Wahtang al VI-lea e rugat de șahul Hussein să-i anunțe împotriva Afgahanilor; nu i acordă acest ajutor, crezând că ar fi mai bine să coopereze cu Rusia, care însă nu este destul de puternică ca să-i ajute. Wahtang rămâne singur și e gonit din țară de Turci. Cu mii de oameni dintre cei mai de vază, Wahtang trece, ca și Cantemir în Rusia. Theimuraz și două, deși creștin, obține dela Nadir Șah și statul lui Wahtang; după moartea, rudei rob; în 1747, se eliberează aproape cu totul de jugul persan. Sub fiul său, Heraclius al doilea, Iveria cașariteană cunoaște o renaștere brâncovenească. În 1784, la pacea dela Cucina Cainardji, Rusia abandonează iarăși ambele principate. Totuși în 1783, Heraclius al doilea se pune sub suzeranitatea Rusiei. Dinastia rămâne creditară, dar un cere protecția militară a Rusiei, decât după investirea imperială. Totuși, pe la 1795, armata persană intră la Tiflis. La 18 Ianuarie 1801 însă, țarul Pavel incorporează necondiționat Iveria răsăriteană. Fiul succesorului lui Heraclin al doilea, Georgie al XI-lea, Georghe, mai rămâne în țară ca guvernator rus, până în 1802. E mutat însă apoi în interiorul țării — un procedeu asemănător cu acel al austriecilor față de Cantacuzinești oltenii. Georgienii au dat Rusiei generali și oameni de stat de importanță; Bagration, Schewachow, Cutaissow, și învățați ca Tseretelli, Melicov, Zagarcli, iar în începutul veacului al XX-lea georgianul Djugașvili stăpânește Rusia întreagă.

Georgia apusenă se împarte în curând în trei state diferite, Dadiacele Mingreliei și Gurile Mingreliei rămân în dependență de statul principal, Imereth. Pe la 1536, sub Solimân al doilea — paralela cu ivazia Turcilor în Moldova lui Petru Rareș este evidentă —, Georgia apusenă devine un stat vasal al Porții. În 1801, Gurii e ocupată de Ruși, încorporată în 1810 — ca și Besarabia — iar fiul necrăstinat al ultimului Gurieli e deposedat în 1828. Dadianul Georghe al Mingreliei se supune în 1803 țarului Salomon I-iul al Imeretiei se ridică pe la 1770 și eliberează cu ajutorul Rusiei țara lui de stăpânirea Turcilor. În 1804, Salomon al III-lea se supune, ajungând vasal; e însă arestat în 1810 și Regatul lui e transformat într'o provincie rusă.

Astfel se realizează și în Caucaz planurile lui Petru și ale lui Potemkin. Acesta din urmă, sfetnicul Crimeii avusese și planul unui stat «dac» care ar fi fost guvernat de dânsul. Planuri asemănătoare le-a nutrit în răsărit unde vroia să ridice la malul sudic al Mării Caspice un oraș nou, Melassopol ca centru de expansiune comercială. Acest plan n'a fost realizat, totuși putem să spunem, că în Caucaz ideile imperialismului au ajuns mai multe rădăcini decât în România. Vedem însă în mod clar, cum unde ar fi ajuns Dumitru Cantemir, dacă ar fi în vine Rușii.

În 1917 izbucnește revoluția în Petrograd. Georgia se constituie stat independent, recunoscut ca atare de URSS. Dar în 1921 trupele sovietice trec Caucazul cu o superioritate numerică zdrobitoare. Ultimul guvern georgian, Iordania, fuge în Constantinopol.

Arta preistorică arată o mare unitate în nordul Mării Negre dela gurile Dunării până în țările transcaucaziene. Sub curganii dela Nipru se găsesc cadavrele încovoiate, vopsite cu roșu, același tip de înmormântare domnește în această epocă din Europa centrală până la Caucaz. Regatul Mitanni în sudul Caucazului avusese regi, cari, precum ne arată Rommel, au purtat nume ariene. După Rostovzeff, acești state Mitanni au fost în legătură culturală cu sud-estul Europei, deci în mod implicit cu civilizațiile cari au dăinuit atunci în vistoarea țară românească. Civilizațiile danubiene și caucaziene s'au influențat reciproc în epoca avansată preistorică; tipurile de trunaițe sunt abundente. Dar și muzica populară caucaziană, danubiană, georgiană, armeană sunt înrudite. Ele fac parte din ciclul pluriton al muzicilor europene cari se disting foarte pronunțat de ritmele monotone ale Asiei. Legenda grecească a Argonauților leagă Dunărea cu Caucazul.

După Rostovzeff, legăturile culturale ale lumii pontice și franice sunt mai vechi decât colonizarea elină a litoralului mării negre. Vasele găsite la Petreni ar arăta o asemănare mare cu tipurile ceramice ale lumii elamite. Cimmerienii ar fi plecat în două direcții mari spre sud; la răsăritul și la apusul pontului Euxin, mare, pleacă pe la 1400, trecând pe la Caucaz și cuceresc cam în 700 Sinope în Asia mică. Alte elemente cimmeriene ar fi întemeiat statul Medilor. În Crimeia Grecii nu găsesc barbari, ci o populație ariană înaintată, care, cecace bucuriceîeres nu putem să știe Grecii, erau dela vreo 2000 înainte de Hristos în legătura culturală cu lumea caucaziană și traniană. Moscii părăsesc cam la anul 1100 Georgia de azi ca să se așeze mai spre sud, în Armenia de azi; se constată, că elita lor domițuantă este de origine phrygiană. Pe când Albanii și Caspii se unesc în decursul evului mediu cu elemente turanice, cari alcătuesc azi eonicitatea ocariană din Acerbeidjan, Iberii și Colchii devin Iverienii cronicarilor noștri, Georgienii de azi.

După tradiția greacă, Pantivapeia, centrul Bosforului cimmeric, a fost întemeiat de poporare din Colchida, și primele dinastii locale ale acestei regiuni ar fi fost colchice.

Poporul armean este rezultanta cuceririi cimmero-thraco-phyrgiene de după 700 și numele lui de Haik, (culoare deschisă) arată diferența dintre ei și masele acheiene supuse Legendă, că dinastia Bagraticilor ar fi înființată de un oarecare Sambath, evreu, făcut prizonier de războiu la Ierusalim cu ocazia asediului din timpul lui Nebucadnezar, nu este verosimilă. Aproape totdeauna, Armenia rămâne sub stăpânire persană, cu excepția domniei lui Tigran I-ul. Ultimul reprezentant al dinastiei Haik ar fi căzut în luptă împotriva lui Alexandru. Guvernatorii seleucizi ai țării devin independenți în timpul războaelor romane, între 228 și 190 înainte de Hristos; Artaxias și Zariadres stăpânesc cele două Armenii. Dar pe la 150 găsim Armenia sub stăpânirea Assacinilor. Warsalay, primul ei rege, își reședința la Nisibis. Tigran cel mare ocupă și Syria, Mesopotamia, Cappadocia și Atropatena. În 62 înainte de Hristos trebue însă să renunțe la cucerigile sale, fiind bătut de Pompeius. O paralelă nimitoare; sub Traian. Armenia devine o provincie romană, este însă evacuată și mai repede decât Dacia, anume. de Hadrian. În 259 Armenia devine sasnidă și Persanii rămân stăpânii țării timp de 28 de ani. Zhabram al V-lea transformă Armenia în 428 într'o provincie persană; Arsacizii se sting. Țara nu mai reușește să-și restabilească unitatea. Marzpanii sasanizilor, ostilcanii arabilor sau europlații bizantini o domină. Ultimul rege al dinastiei Bagratizilor e ucis pe la 1080 de Bizantini. Pe la 1242 Mongolii trec și prin Armenia, pe care o cuceresc în întregime. Pe la 1472 Armenia răsăriteană trece definitiv la Persani, cea apuseană la Turcii lui Selim al doilea.

Numai în Armenia mică, Rhupen, o rudă a ultimul bagratid, reușește să bată pe Bizantini, să restabilească mica Armenie. Acest stat luptă împreună cu cruciații. Ultimul rege, Leon al VI-lea, din casa Lusignan din Cipru, un Rhupen dinspre mamă, moare în 1393 la Paris. Armenia n'a reușit să se mențiie, ca și Georgia, împotriva valurilor islamice. Rușii ocupă o parte a Armeniei și în decursul războiului mondial se formează divizii armene (Chumb) și din supușii sultanului. În 1918, pe teritorii rusesc. se constituie Armenia independentă cu capitala Erivan. Congresul al doilea al Armenilor din Anatolia proclamă unirea tuturor Armenilor, iar la Paris delegația armeană cere Anatolia, Van, Bitlis, Diarbekir, Charput, Sivas, Erzerum, Trapezunt și Adana. În 1920 însă, noul stat e zdrobit de forțele kemaliste și sovietice.

ALEXANDRU RANDA

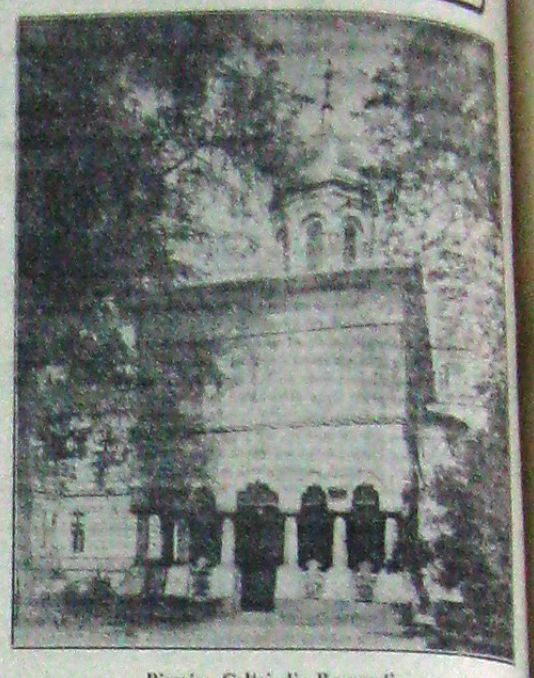

Biserica Colței din București

Cavalerul Crucii

Nu există destin care să nu implice voința omului sau care să anihileze prezența ființei și să nege personalitatea individului. Destinul nu poate însemna altceva decât oarecum lui Dumnezeu. Căci numai între atât, suntem, intrucât împlinind gândul Celui de Sus, și numai atunci ne împlinim ca oameni, când ne dăruim ca ființe ale lui Dumnezeu. Destinul nu este și nu trebue să fie numai finalul unui proces bio-psihologic, ci și slujirea lui Hristos. Moartea este act teologic al omului în primul rând. Noi asta facem: trăim și murim pentru Cruce.

Istoria neamului nostru este o permanentă verificare a acestei linii de trăire umană. Țări în calea barbarilor, am fost sabie contra musulmanilor, solită contra lui Antihrist. Așa am înțeles noi, ca să vedem, viața pe acest pământ, așa am slujit rostul nostru cosmic. Noi suntem creștini, nu ideologic, ci existențial, spiritual și fiziologic în acelaș timp, creștini cu trup și suflet.

Deocamdată, fenomenul legionar nu se poate explica evolutiv, nu se poate cuprinde istoric, căci el poruește întreg, din acest destin primar și ultim al omului: mântuirea, iar mântuirea nu începe dela o anumită dată sau epocă, ci, pur și simplu, dintâiu, adică dela sensul creștin al vieții.

Deocamdată, Mișcarea Legionară nu poate domnitora pământească, din lumea de aici, ci titlul divin: Legiunea Arhanghelul Mihail. Adică, prin această Căpitanul a vrut să arate că politica noastră și întreaga noastră viață, ca oameni, ca legionari, ca neam, se răsfrâng ie sub scutul Arhanghelului, biciuitor al ogoarelor răzvrătitoare. Căci să nu uităm, că cetatea se zidește la nici de prea câteva sute de ani, nu era ultimul decât o rebeliune a satanei, scrutită sfânt garnic de oameni păcătoși, o înălțare de diavol. Căpitanul, fiul lui Zamfir Codreanu și al lui Ștefan cel Mare a luat atunci bicial, și pumnalul se sub semnul Arhanghelului, a început să înșeninească diavolii din țara și din sufletul său inului.

După cum spuneam, luăm, în această rânduială legionară? Nu. Totul nu este decât slujirea Crucii, împlinirea românească a cuvintelor lui Dumnezeu, adică a destinului creștin al lumii.

După campania lui Ioan a lui Legiunea Arhanghelului Mihail este cea mai puternică școală de experiențe religioasă, cel mai înalt ordin teologic, cea mai radicală metodă de îndumnezeire a omului.

Atâta timp cât creștinul este pur creștin, el nu este purtător de rouă nouă, după cum atâta timp cât teologul este pur teologic, el nu este educator de desăvârșire sufletească. Făcem reprezintă un aspect numai al realului global al omului, o latură, o față. Căci însă creșinul înfrânge eșecurile și este și unilateralitatea ființei, pentru a o întregi cu finalitatea religioasă, atunci biruința lui este totală, precum numai atunci religiozitatea este deplină, când depășește chiliu mănăstirească și ține contemplației pentru a se lansă cu elanul eroismului. Nu este tot una să mori la optzeci de ani într'o mănăstire sau să cari lăptânul, în floarea vârstei pentru Hristos.

Ion Moța este întruparea acestei sublime de eroism și sfințenie, de eroism și mucenicie. Marinel așa cum a murit, el odovedește individualitatea dintr'odată și cruce. Ar fi putut foarte bine să rămână în țară, dar lui i-a plăcut să meargă pentru a lupta. Nu ca să fugească cu teoreticarea principiului teleologic, doctrina sugrumă pe Ion. Inspirat, numai românismul nu l-a satisfăcut. Și chiuma ajungerea creștină a lumii. Pentru el să stea? Nu. Căci, în ființa lui reprezentativă, el trăia atât suferința eroilor interică a luptei noastre pentru creștinătate, cât și simbolica dorință a Arhanghelului Mihail, ocrotitorul nostru. Și toate îl îndemnau să meargă. A mers și a căzut.

Ca un cavaler a luptat și a căzut Crucea. A murit fericit pentru Hristos. S'a dăruit cu luminoasa unui ideal cu conștiința strălucitoare că moartea pentru Hristos este cea mai frumoasă predică și cel mai înalt scrisoiu către stăpânitorii noștri în fața lui Dumnezeu. Moța trăia și jertfa pentru viitorul și deocamdată moartea lui nu e moarte, ci nemurire. El constituie un capitol de universalitate românească, în cea mai pură și frumoasă înțelegere a sa. El nu ne arătat că Dumnezeu nu se apără numai prin rugăciuni, ci prin moarte voioasă luptă, prin moartea noastră, că sfinții de biserici trebue să ajungă Majestății lorale, precum Ștefan Cel Mare, alți sfinți de Suceviță, Mitropolia Dosoftei. Din ceața și moartea lui mai înțelegem că legionarul e cavaler al Crucii.

Ianeu Tema

A apărut Nr. 7
din revista ilustrată
Bunavestire
de Duminică

Deschiderea cursurilor de cultură italiană

Cursurile de limbă funcționând acum în mod regulat, în cursul acestei săptămâni vor începe și cursurile de cultură italiană organizate pentru acest an academic de Institutul de Cultură Italiană.

Aceste cursuri vor fi ținute de profesorii mai jos indicați după următorul orariu:

„Civilizația italiană a Ottocentolui" (Prof. Cianciolo) Luni și Joi dela 19 la 20, începând de Joi 16 Ianuarie;

„Istoria Italiei dela Unire până la Imperiu" (Prof. De Ruvo) Luni și Miercuri dela 20 la 21, începând de Luni 20 Ianuarie;

„Giosne Carducci" (Prof. Gianola) Marți dela 18 la 19, începând de Marți 21 Ianuarie;

„Gabriele d'Annunzio" (Prof. Cianciolo) Miercuri dela 19 la 20, începând de Miercuri 22 Ianuarie;

„Portrete de Scriitori Contemporani" (Prof. De Masi) Luni și Joi dela 18 la 19, începând de Joi 16 Ianuarie;

„Arta Italiană Contemporană" (Prof. Sbilia) Marți și Vineri dela 19 la 20, începând de Vineri 17 Ianuarie;

„Muzica Italiană Contemporană" (Prof. de Masi) Miercuri dela 21 la 22, începând de Miercuri 22 Ianuarie;

„Letura Dantis" (Prof. Guanola) Miercuri dela 17 la 18 (partea II) Vineri dela 18 la 19 (partea I), începând de Vineri 17 Ianuarie.

Pentru informațiuni și inscrieri a se adresa la Secretariatul Cursurilor în strada Biserica Amzei (telefon 4.02.30), în fiecare zi dela 11 la 13 și dela 16 la 20.

Moța și Marin eroi români în Spania

Cuvântarea d-lui ministru Ion Victor Vojen, rostită la Roma cu prilejul comemorării lui Moța și Marin retransmisă de toate posturile italienești de Radiodifuziune

Călătorul care a cutreerat vreodată țara dintre Carpați și Dunăre, va fi întâlnit desigur, în marginea drumurilor ce brăzdează câmpiile și dealurile verzi, cruci vechi de lemn, multe din ele gata să cadă de vremi, cruci pe care noi, cei de acolo, le chemăm cu frumoasă vorbă „troițe". Dar va fi văzut călătorul că aceste bătrâne troițe sunt așezate mai ales la răscruce de drumuri. Dece a fost ridicat acolo anume o troiță, puțini mai știu astăzi. Doar câte un bătrân nins de vremi dacă își mai amintește.

Dar troița dela răscruce, care înseamnă poate primul semn creștin pe pământul românesc, mai are și altă tâlmăcire: răscrucea este un semn al alegerii între drumul binelui și al răului. Este un semn al destinului românesc. Căci în istoria lor, Românii, ca oricare popor, au trebuit deseori să hotărască între drumul greu al destinului lor istoric, drum de sacrificiu, drumul onoarei și credinței, și între celălalt plin de riscuri, drumul ușor al compromisurilor, al capului plecat, drumul abdicărilor.

Destinul națiunii române a fost dictat de Dumnezeu prin așezarea pe care a hotărît-o Neamului nostru între Orient și Occident și prin sângele său latin ca un avantpost al romanității în fața haosului.

Iar ca o împlinire a acestui destin, clipele de mare înălțare românească au fost tocmai acelea când un voevod Român, înțelegând rostul poporului său, se ridica cu oastea lui mică dar tare, de drept credincioși, contra dezordinei asiatice. Se ridica atunci câte un voevod viteaz ca acel Ștefan cel Mare, la sfârșitul veacului al XV-lea, pe care Papa însuși îl numea „Atlet al lui Christos".

Au trecut de atunci veacuri; dar istoria se repetă; popoarele se găsesc și astăzi în fața aceluiași problème. Lupta între rău și bine, între desordine și ordine, între întuneric și lumină, este eternă. Numai aspectele ei s'au schimbat, după locuri, veacuri și oameni.

In secolul nostru, această luptă s'a dat pe pământul Spaniei. A fost un războiu între două lumi, între spiritul distrugerii și cel al ordinei noui. De aceea, pentru a se împlini acest destin istoric, au alergat în ajutorul Spaniei naționaliste Cămășile negre ale Ducelui, Cămășile brune ale Führer-ului, adică tocmai aceia cari erau destinați să creeze ordinea nouă a veacului nostru. Pe baricada cealaltă stăteau partizanii distrugerii.

Guvernu atunci în România, în anul 1937, Carol II. Guvernau oamenii democrațiilor apusene, oameni corupți și stăpâniți de puterea aurului. Și aceștia, ca și democrații francezi sau bancherii Londrei, erau alături de Spania Roșie. Incapabil să priceapă sensul războiului de Peninsula Iberică, abdicau dela misiunea de veacuri a istoriei românești.

Dar și în contra acestei forme „legale" românești, alături de guvernanții înstrăinați, se înălța adevărata Românie conștientă, România Legionară a Gărzii de Fier.

Contra indicațiunilor guvernului depe acea vreme, contra voinței Regelui nenorocirilor românești, a lui Carol II, cu riscul pedepselor, legionarii au alergat și ei alături de soldații Ducelui și ai Führerului.

Legionarii n'au putut trimite o armată întreagă în Spania. Ei erau săraci; Spania era departe. Au trimes însă ce au avut mai bun, elita luptătorilor. Și astfel au luat drumul Madridului un grup în frunte cu Ion Moța și Vasile Marin.

Ion Moța, unul dintre primii legionari, era frate de luptă cu Corneliu Codreanu, și primul său sfetnic. Era un pur, era un inspirat. Duca vreodată vreunul din noi, foștii săi camarazi de luptă și închisori s'ar încumeta să-i scrie viața, ar trebui ca, asemenea lui Fra Angelico, care îngenunchia pios atunci când avea de zugrăvit vreun chip de sfânt, să îngenuncheie și el și să-și înoiască sufletul în fața amintirii lui Ionel Moța.

A plecat conștient că se duce la sacrificiu, convins că împlinește misiunea vieții lui, aceea de a lupta și de a muri pentru Christos.

„Eu așa am înțeles datoria vieții mele", spune el în testamentul scris înainte de a părăsi țara. „Am iubit pe Christos și am mers fericit la moarte pentru El".

Sunt stăt de pure, atât de luminoase paginile testamentului lui Moța! Ele sunt atâzi carte de căpătâiu, calauza oricărui legionar.

„Scumpii mei părinți — scria, căutând să aline tristețea bătrânului preot Moța, vechiu luptător pentru cauza românească, încercuțit în lemnițele transilvane —, căutați să credeți, alături de durerea voastră, frumusețea faptei noastre: Se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Christos! Se clătina așezarea creștină a Lumii. Puteam noi sta nepăsători? Nu este o mare binefacere sufletească pentru viața viitoare să fi căzut în apărarea lui Christos?"

Iar Căpitanului său, Șefului Gărzii de Fier, lui Corneliu Codreanu, îi scria cu aceiași liniște, cu aceiași seninătate:

„Mor, Corneliu, cu tot elanul și cu toată fericirea pentru Christos și Legiune... și să faci, mai Corneliu, din țara noastră, o țară frumoasă ca un soare și puternică și ascultătoare de Dumnezeu".

Pe drumul trasat de Moța au mers de atunci mii de tineri români, au mers cei mai buni, a mers însuși Șeful său, creatorul spiritual al României moderne, Corneliu Codreanu. A sângerat întregul tineret românesc și chiar tovarășii de luptă ai lui Moța și Marin, aceia cari s'au mai întors de pe frontul spaniol, Prințul Cantacuzino, Bănica Dobre, Totu, și alți mulți... au căzut și ei, de aceleași gloanțe ucigașe. Căci în Spania, ca și în România, în Germania ca și în Italia, lupta era aceiași, cele două lumi erau aceleași. Aceeași era încleștarea între ordinea nouă și lumea veche care se prăbușește în păcat.

Pe drumul arătat de Moța și Marin, se îndreaptă astăzi noul Stat Legionar, în frunte cu conducătorul său, Generalul Antonescu, și Horia Sima, Șeful Mișcării Legionare; se îndreaptă astăzi un întreg popor, care a găsit puteri proprii să-și rezolve singur marile probleme, un popor care pășește cu încredere pe drumul Europei noui.

In această zi și pe la acest ceas, legionarii români ridică o cruce de lemn, după datina lor, o troiță, pe locul dela Majadahonda unde au căzut acum patru ani Moța și Marin. Este o cruce simbolică și odată mai mult, la o răscruce de istorie, troița ridicată este o dovadă că într'un ceas esențial al istoriei sale și a Europei, tineretul român a știut să-și aleagă calea jertfei și a datoriei, așa cum odinioară, în trecutul depărtat românesc, voevozii știau să-și dea viața pentru creștinătate. Iar numele lui Moța și Marin vor rămâne deapururi în mintea generațiilor viitoare, troițe vii pe căile destinului românesc".

Nicolae Petrașcu

Înțelesul eroic al morții lui Moța

Reproducem din ziarul «Înălțarea dela Sibiu»:

Anul morții lui Ion Moța și Vasile Marin a găsit clasa conducătoare românească pe drumul descompunerii definitive. De aceea reacțiunea ei a fost atât de anacronică și lipsită de înțelegere pentru lumea din mijlocul căreia s'au desprins cei doi eroi. Intr'unii din reprezentanții politicianismului de atunci s'au trezit instinctele paterne și de familie peste care a trecut Moța în drumul lui spre eternitate. In alții a rănit ura nîmpăcată împotriva lumii pe care a vestit-o Ion Moța, a pătimit pentru ea și la urmă a căzut cu fața la dușman, apărându-i viitorul. Insă marea massă a poporului românesc, până în cele din urmă străfunduri ale ei, a fost cutremurată de misterul morții eroice. Ea n'a încercat să-i înțeleagă acest mister, nici să-i deslege sensul lui simbolic, ci s'a oprit din drumul căutării de pâne și și-a plecat genunchii la pământ, în semn de mare pietate și de rugă pentru ertarea păcatelor celor duși.

Deslegarea sensului morții lui Moța o dă testamentul lăsat de el și mai cu seamă marea linie a vieții lui.

Moța moare în luptă eroică împotriva spiritului rău. Omul n'a plecat să moară în Spania. OMUL A PLECAT SA LUPTE SI SA INVINGA. A acceptat desigur, în prealabil moartea, căci cine ezită în fața morții, nu e hotărît să învingă. Luptătorul adevărat nu se întreabă și nu e neliniștit la ideia că va vedea sau nu, biruința cu ochii lui. In ardoarea luptei el trăește anticipativ biruința și nimic nu-l mai poate desparte de a o pregăti.

Ion Moța, la întâlnirea lui cu Căpitanul, a adus dârzenia unei lumi aspre de unde cobora, era clocotul lanțului de revoluții cari au aprins adeseori munții. In felul acesta a imprimat luptei lor comune țăria caracterului de piatră și violența acțiunei legionare.

Veac de veac neamul românesc a încercat să se ridice și să-și creeze o soartă mai bună cu țăria brațelor lui. De atâtea ori s'au găsit dușmani cari l-au speculat slăbiciunile și bunătatea pentru a distruge în embrion acțiunea de eliberare. Toți cei căzuți pentru neam au fost înțeleși și iubiți, dar, în loc de pedepsire a celor vinovați, poporul l-a cântat și l-a plâns în doine, făcând prin aceasta ca alte șiruri de călăi și vânzători să-și continue drumul prin istoria minoră a unui popor obidit. Aici intervine Legiunea: cu hotărîrea aleșilor ei curmă linia de umilință impusă de bunătatea unui neam prea îngăduitor.

Linia vieții legionare îi ia locul și sub ochii noștri întoarce destinul istoriei românești. Această linie este: pedepsirea lui Vernichescu, Manciu, Duca, Stelescu, Armand Călinescu și a călăilor dela Jilava.

Redresarea economiei românești

BERLINER BORSENZEITUNG, publică sub titlul «Inceput nou Redresarea economiei românești», un articol semnat de Georg Streiter, din care extragem următoarele:

«In România se poate vorbi de un început nou, mai mult decât în altă parte. In afară de faptul că țara a pierdut aproape o treime din teritoriul său, ea a pus bazele unei vieți noui atât în interior cât și în exterior. Statul legionar e un stat totalitar înglobând toate proviuciile în noua lui ordine. Alfel revoluția din Septembrie n'ar fi avut nici un sens.

Revoluția legionară n'a schimbat numai cursul intern și extern în țară, legând noui relații, dar a introdus și un nou stil de viață, cu toate că premisele economice s'au schimbat fundamental.

Revoluția legionară ca și celelalte revoluții naționale, ține seamă de toate ramurile vieții populare. Depinde doar de înțelepciunea conducerii de a împrăștia sdrunciuările necesare și inevitabile în așa fel încât să întărească și să nu slăbească massa poporului. Conducerea legionară și-a dat seama de această lege tactică și lucrează în conformitate cu ea. Unul din conducătorii responsabili ai economiei românești a declarat că măsurile de reînoire trebuie să fie accentuate deocamdată pe terenul pur politic, iar până la recoltă să se creieze bazele politicei economice. In acest interval de pregătire se va asigura aprovizionarea proprie. Se va ține seamă de elementele necesare colaborării cu Reichul și se vor îndepărta din viața economică elementele dăunătoare.

Convenția economică cu Reichul făcută pe un timp neobicinuit de lung confirmă justețea punctului de vedere românesc. In continuare articolul publică o statistică comparativă a anilor 1938—1939 și 1940 privitoare la însămânțarea grâului, constatând, că, cu toate pierderile teritoriale, a putut fi însămânțată cu grâu aproape aceiași suprafață de teren ca și în anii trecuți. In primăvară nici un metru patrat de pământ nu va rămâne neluerat.

Pe teren industrial dificultățile sunt și mai mari decât pe teren agricol. Comisarii de românizare, care în prezent nu au decât un rol de supraveghere, vor avea pe viitor o mare importanță în noua ordine a producției industriale, care va începe de-abia în momentul când vor fi îndepărtați evreii.

Un semn că economia românească nu a trecut cu totul peste sdruncinările de astă-vară, e evoluția prețurilor. Pe cât e de necesar să se semnalieze aceste simptome totuși nu trebuie să se uite că mâna sigură a guvernului a oprit țara dela ruină. Garanția economică a planului româno-german de zece ani, alături de garanția militară și politică, a sigură în cele din urmă redresarea economică a țării.

D. Prof. Mihail Manoilescu vorbește Joi la Dalles

Sub auspiciile Centrului de Studii și Documentare al Mișcării Legionare, s'a organizat în sala «Dalles» un ciclu de conferințe despre: «Problemele Statului Legionar».

Joi 16 Ianuarie 1941, orele 18, va vorbi d. prof. Mihail Manoilescu, despre: «IMPACAREA STATULUI CU TARA».

Iarna la Petroșani

In România

Nu se poate vorbi de o problemă a șomajului

Oficiile de plasare de pe întreg cuprinsul țării, au asigurat condițiuni de existență tuturor celor fără de lucru. Problema refugiaților deasemeni a fost soluționată. Activitatea oficiului Central de românizare.

Spectrul șomajului care se profila atât de amenințător odată cu ivirea întregului cortegiu de greutăți, interne și externe, e pe cale să dispară.

Somajul, — această groaznică vlăvine a zilelor de inutile alergări după o ocupație, oricare ar fi ea, de trândăvie nevoită, forțată, dureroasă, de griji, de lipsuri, de suferințe, de îndemn la gesturi disperate, — datorită unor măsuri eroice luate cu mult tact și cu multă înțelegere, a căpătat o rezolvare fericită.

Astăzi, dela un capăt la celălalt al țării nu se mai poate vorbi de o problemă a șomajului. Străduințele celor cărora le revine meritul de a fi reușit să asigure tuturor pâinea cea de toate zilele, nu au fost tocmai așa de ușoare. S'a lucrat întens s'au adoptat diferite metode, s'a pus la baza acestei uriașe acțiuni foarte multă bună voință, și astăzi sub regimul Statului Național Legionar, ne putem mândri căci toate energiile românești au fost chemate în o viață constructivă, în o viață cu activitate, intensă și cu condițiuni umane de traiu.

Aproape toți refugiații au primit slujbe

Refugiul populației din teritoriile pe nedrept cedate a ivit problema deosebită a acelei întrebări: Ce se va întâmpla cu atâția oameni cari au fost siliți să-și părăsească avutul, câmpul, ocupațiile, obiceiurile? Vor putea fi cu toții întrebuințați în mecanismul de Stat și, în întreprinderile rămase? Dar, dacă la particulari aceste întrebări erau ridicate dintr'o simplă curiozitate, îngrijorată oarecum de faptul că altuiva unei populațiuni nașle în mod firesc ridicarea prețurilor articolelor de primă necesitate, la autorități desigur că întrebarea ridica o destul de mare grije. Datorită însă măsurilor imediate ce s'au luat, această grea problemă a fost rezolvată. Parte prin faptul că cele mai multe din serviciile publice retrase au continuat și mai departe să funcționeze cu personalul românesc pe care-l aveau înainte de evacuare. Mai rămânea de soluționat problema funcționarilor particulari și a muncitorilor industriali și agricoli.

S'au înființat imediat pe lângă Prefecturile de județe, birouri de plasare cari aveau o sfircită evidență a situației reale din întreprinderile industriale, comerciale și a proprietarilor ce lucrau arabile.

In colaborare cu oficiile publice de plasare, de pe lângă Inspectoratele Muncei, în mai puțin de două luni de zile s'a putut ajunge la plasarea aproape a tuturor funcționarilor particulari, muncitorilor industriali și muncitorilor agricoli.

Comisarii de românizare au contribuit într'o largă măsură la desăvârșirea acestei opere de înalt umanitarism.

Nu există șomaj în Capitală

In Capitală, dat fiind numărul mare de refugiați și a celor ce în anii de generoasă democrație au reușit să parvină a câștiga o pâine, problema șomajului a fost extrem de grea.

O bună parte din refugiați au fost plasați, în urma recomandațiilor facute de Comisarii generali ai refugiaților, din Basarabia, Bucovina și Ardeal, prin intermediul unui Oficiu de Plasare, de pe lângă Ministerul Muncii, înființat ad-hoc.

Intre timp Ministerul Muncei a creiat «Oficiul Central de Românizare», oficiu cari are de scop a centraliza toate cererile și ofertele de servicii, din întreprinderile publice și particulare, în scopul rezolvării definitive a problemei șomajului. Pe măsură ce se ivesc cereri din partea solicitatiorilor români, se preavizează personalul străin din întreprinderi, urmând ca românii să le ia locul.

Din informațiile culese dela Comisariatele generale ale refugiaților și Oficiul Central de Românizare, rezultă că cererile de servicii sunt din ce în ce mai rare.

Cu titlu informativ dăm, spre cunoștința celor cari au făcut oferte, numirile făcute numai în cursul zilei de eri la Oficiul Central de Românizare. Cei vizați urmează să se prezinte de urgență la Oficiu pentru a lua cunoștința de locurile unde sunt plasați.

*

Iată-i:

Constantinescu Marcela: Zbovroschi Georgeta: Dumitrescu Gheorghe, Cornățeanu Gheorghe, Niță Octavian, Bisgovici Landru Iulia, Petrescu Ion, Manolescu Vasile, Better Laura, Pristavu Maria, Turcan V., Taus Maria, Ion Mustaț, Stancu O., Florescu Paul, Balasinovici Ioan, Beu Petre, Froeschel Richard, Marcela Mica, Usec Viorica, Gavrilescu Maria, Ion Barbu, Nicolae C. Dumitrescu, Draghicescu Gheorghe, Andreescu Virg., Thundt H., Stanca Alexandru, Gheorghe Dumitru, I. Roșca, Georgescu, Hoffman Friederich, Manolache F. Ing., Nicoară Ioan, Ghețau Aurel, Gulliman Ioan, Smir Vladimir, Lucan Eugen, Ing. M. Romanov, Botez Mircea, Grigore Michaliche, Moineagu C-tin, Constanța Popescu, Dumitru Ardeleanu, Goga Ioan, Pintea Danilă, D. Romașcanu, Zaharia Aretina, Gheorghiu Elena, Mitache Victoria, Tacu V., Nimigeanu Elisabeta, Amărescu C-tin, Vilcee Cicilia, Dr. Virgil Nicolescu, Gheorghe D. Giurgea, Lanescu Vera, Crinescu Dumitru, Nicolae Ghizare, Olimpia Caraiani, Jaracli Stere, Ceara Dumitru, Ștefănescu Constanta, Olteanu Ion, Manariu Adrian, Ionescu Dumitru, Florica Proja, Marinov Boris, Caliopi Mavromati, Papacostea Atanase, Chira Emanoil, Popescu Mircea, Mușat Ion, Ardeleanu Vasile, Pavel Badralere, Scânteie Arcadie, Părvu Constantin, Docrescu Paul, Roșca Gallin, Iotta Ecaterina, Ruva Gheorghe, Tosca Victor, Bârcă Nicolae, Serisenie Stere, Alexandru Iosef, Caramica Nicolae, Popescu Nicolae, Tomescu A., Rotaru Olga, Mincovici Gheorghe, Matchovschi Ioan, Ican Dima, Caragancier Maria, Calinovschi Natalia, Prapa Antonu, Costică Corciovei, Popescu Petre, Corava Ioan, Ocolișan St., Petrescu Victor, Constantin Lefter, Procopenco Alexandru, Petrache P. Bălan, Gherman Nichifor, Ioan Stamboală, Timotei Munceanu, Nicolae Dincă, Plăgaru Iacob, Pompiliu Stanciu, Lazar Gh. Ion, Munteanu Vlademir, Malaia Anton, A. Rădăcsanu, Bourceanu Paul, Buzuea Eliza, Constantinescu Ion, Serifos Gheorghe, Năduh Valentin, Avramov Zenaida, Lenuța Cristea, Matei Nicolae, Remizovschi Boris, Manaru Alina, Cazacencu Daria, Ghirghiș Alexandra, Ana Rădulescu, Cristache Constantin, A. Atanasiu, Nina Grădinaru, Marin Cotimani, Chiselită Maria, Pălăngeanu Marcela, Olimpia Ciamitru, Corneliu Perdichi, Varlau Maria, Prisăcaru Tamara, Botriceanu Ștefan, M. Bârlică, Cerchez Tiberiu, Ing. Nedelcu, A. I. Nicolescu, T. Mărăcineanu, Maria Petre, Neacșa Poliehron, Crișcău Steliana, Tatu Iona, Stan Tiberiu, Sârbu Aurel, Sevastinov Maria, Nitaș Vasile, Piticescu Aurelian, Vasiloancă Constantin, Ionescu Marin, Dumitrescu Gheorghe, Durlat Alexandrina, Manea Alexiei, Bengulescu Mircea, Stibi Elena, Boitor Gh., Panait Sigor, Cătănescu Nicolae, Mihăilescu V. Andrei.

SPRE LICHIDAREA UNOR STARI DE TRISTA MEMORIE

Problema șomajului și în special aceia a promovării elementelor române în întreprinderi prezintă pentru moment două aspecte cari sunt pe cale de a dispare. Lipsa specialiștilor români fac ca unele întreprinderi să aducă în aceste pământuri, cari sunt și dintre cele mai bine retribuite, nu numai meseriași de origine etnică română, dar chiar de cetățenie străină. In al doilea caz, procentul lucrătorilor români fără o meserie precisă este încă destul de mare.

Rând pe rând însă aceste două situații ce adevărat dezastruoase și cari sunt o reală piedică în calea bunelor intenții ale autorităților de a ne româniza întreprinderile, se pare că vor fi șterse. Situația, în această privință acum 2—3 ani în urmă, era în adevăr dezastruoasă. Numărul mare al acelor români cari se găsesc în momentul de față în întreprinderi este cea mai elocventă dovadă că, peste 2-3 ani, aceste triste situații vor dispare. Statul le va pune la dispoziție acestora fondurile necesare și le va face toate înlesnirile, pentru a avea posibilitatea să capete specializările necesare în întreprinderile din țară și din străinătate.

G. G.

Aprovizionarea și stabilirea prețurilor

Piața de mărfuri a Capitalei a înregistrat imediat după sărbători o considerabilă reducere a activității care se menține sub normal. In acelaș timp se poate spune că aprovizionarea se face cu mare dificultate și toate energiile comercianților sunt concentrate în acest domeniu. Autoritățile deasemenea se preocupă în modul cu totul deosebit de rezolvarea acestei probleme și reînsprobătarea stocurilor chiar dacă nu se va putea face într'un timp scurt ca este tuturor asigurată.

Când mijloacele de transport își vor putea relua activitatea obișnuită faptul va coincide cu o sporire a vânzărilor și atunci aprovizionarea pieței se va face cu mult mai mare ușurință.

Au reapărut mărfurile «tezaurizate» de sărbători.

Piața alimentară a reintrat în activitatea obișnuită. Comercianții cari sperau să obțină prețuri ridicate la produsele lăsate libere în comerț, și deareia au înmagazinat stocuri considerabile se găsesc actualmente în fața unei cereri reduse și deaceia au readus pe piață stocurile existente cari sunt amenințate să fie considerabil augmentate de noulle aprovizionări.

In toate domeniile lipsurile au fost completate și afară de anumite produse al căror import este foarte dificil, celelalte și-au stabilizat prețurile.

Grăsimile și brânzeturile sunt pe piață din abundență. Mărfurile coloniale prezintă tendința de permanentă scumpire și unele din ele, cum ar fi spre exemplu orezul, au dispărut parțial de pe piață neflind posibilă aprovizionarea.

Carnea, al cărei consum raționalizat va fi deacum respectat cu strictețe, introducându-se un control riguros, se va putea găsi în zilele stabilite de autorități, aceasta datorită unui nou plan potrivit căruia se vor face tăierile de vite în abatoare.

Carnea conservată se vinde în cantități obișnuite, stocurile neliptsind de pe piață.

In ceiace privește peștele, aprovizionarea fiind deosebit de dificilă, piața este descompletată iar cantitățile existente înregistrează sporuri de valoare însemnate.

Către o prohibițiune a băuturilor alcoolice prin scumpirea prețurilor.

Vânzările la produsele alcoolice sunt, după sărbători foarte slabe. Dublarea și chiar triplarea prețurilor la vin, față de prețurile din ioamnă, sporul de 50 la sută la prețul berei și scumpirea uriașe a țuicii a dus la o apreciabilă scădere a consumului. Cum la toate aceste băuturi tendința este de permanentă scumpire, prețul țuicii majorându-se aproape în fiecare zi, s'a ajuns la o «prohibițiune» alcoolică prin imposibilitatea de achiziționare a consumatorului la aceste prețuri de lux.

Satisfăcătoarea poziție a pieții articolelor vestimentare.

Cu toate că stocurile produselor prime sunt mici, cu toate că prețurile manifestează o ușoară tendință de majorare, articolele de manufactură, țesăturile stât de lână cât și de bumbac se găsesc în suficiență pe piață iar prețurile sunt staționare.

Deasemenea stocurile produselor confecționate sunt de asemenea satisfăcătoare.

Deslifel stocurile produselor nefinite vor fi în curând majorate printr'un masiv import perfecțiat în amănuntime de autoritățile românești de resort. Acest import a intrat chiar în faza de execuție.

O urcare a consumului va fi înregistrată concomitent cu completarea stocurilor, aceasta deoarece spre sfârșitul iernii bugetul cetățeanului este degrevat de stătea cheltuelli de sezon și achizițiile sale se îndreaptă în domeniul îmbrăcămintei și încălțămintei de primăvară.

Punerea în vânzare a mărfurilor standard în această specialitate cu prețuri convenabile, a realizat un mare deziderat al tuturor consumatorilor.

IN GENERAL PIATA ACTIVEAZA PENTRU APROVIZIONARE ȘI ASTEAPTA SCHIMBAREA DE SEZON PENTRU MARIREA DEVERULUI.

Testamentul legionarului

ROMA 14 (Rador). — Ziarul IEVERE publică un lung articol intitulat «Testamentul legionarului».

Articolul începe prin a aminti jertfa lui Moța și Marin și jurământul pe care l-au făcut legionarii în 1937, cu ocazia mărețelor funerarii dela Casa Verde a celor doi martiri, cela ce dă prilej autorului de a face următoarele considerații:

Acest jurământ a fost interpretat încă dela începutul de cei mai mulți legionari și chiar de Căpitanul însuși, ca un angajament de o puritate absolută. Noi occidentalii suntem obișnuiți să credem pe Românii uzurafoci în caracter și obiceiuri.

«Exemplul dat și tinut de atâtea mii de legionari dovedește la Români fermitate de caractere.

In partea a doua a articolului, autorul face o scurtă biografie a lui Ionel Moța, dând câteva indicațiuni și asupra personalității lui Vasile Marin.

In partea a treia a articolului, autorul, d. Renato Petito, scoate în relief adevăratul caracter al jertfei celor doi martiri ai Neamului, servindu-se de citate din testamentul lui Ionel Moța:

«Cei cari au plecat în Spania să lupte au fost impinși de virtuți absolute de iubire de Patrie și de teamă de Dumnezeu. Nu o fanatică divinizare a oamenilor, ci un echilibru latin, dus până la eroismul de cruciadă, a determinat pe acești eroi să ia parte la luptele din Spania».

Articolul încheie cu afirmația că paginile scrise de Ionel Moța conțin o mare frumusețe, alcătuită din lumina spirituală care pristeo spontană solidaritate, se revarsă astăzi asupra popoarelor naționaliste, sub semnul purificării.

O multime de oameni zac la pat greu bolnavi, iar gripa se transmite foarte usor! Apărați-vă pe Dv. și pe copiii Dv. de contagiune, luând

PASTILELE Panflavin-

Pentru tratarea Gripei la adulți urmați exemplul bolnavilor de gripă și nu faceți greșeala

Români,

PRODUSELE LABORATORULUI

SIMBOL

Sunt singurele produse curat și demonstrativ românești întrebuințate

Pasta de dinți SIMBOL și SANATOL

Pudra, Roșu de Buze și Bujorii SIMBOL

Cari întrec în calitate tot ce s'a produs până azi în arta și știința cosmetică.

Aceste produse nu s'au găsit NICIODATA DE VANZARE ȘI NICI NU SE GĂSESC, decât la magazinele ROMANEȘTI și CREȘTINE.

Laboratorul SIMBOL, Str. 11 Februarie 21, București — Telef. 3.21.56

PAINEA NOASTRA CEA DE TOATE ZILELE

„Dimineața, seara, înainte și după meșe, rugați-vă și mulțumiți lui Dumnezeu"

A răsărit soarele, un soare rece și disprețuitor de iarnă, după ninsoarea de ieri. Soldatul care mă privește întrebător, îmbrăcat într'o sută cnormă, cu o căciulă pătrată în cap și cizme mari și sdravene, mă lămurește că Manufactura Centrală e mai sus, după Spitalul Veterinar. Într'adevăr, iată două mașini mari cari ies greu pe poarta deschisă din fața mea. Prin vitrile ți se înfundă într'un șir de clădiri din mijlocul cărora țâșnește străpungând cerul parcă, două enorme coșuri de fabrică.

Biroul în care am pătruns acum e înțesat de negustori, cari par a fi furnizori de cereale, din momentul ce aștaptă viza unor hârtii. Subdirectorul marei instituții mă primește politicos și mă conduce în curte unde d. Col. Cărbuneanu discută cu un civil despre varoseria unei mașini.

Deși soarele se furișează printr'o ușpărtură de nori până deasupra acoperișurilor de zinc de aci, e destul de frig și noi înotăm acum prin zăpadă ca să vizităm secțiile cu secții, etajele și instalațiile. În drum trecem pe lângă niște vagoane gata pe o linie primă, în care se aduce grâul. Mai jos e un tren întreg care poate produce zeci de mii de pâini într'o zi și o noapte. Ne oprim lângă un tinerel răcălos de analiza unui expert.

Laborator pentru analize de pânzeturi, paste, grăsimi și făini

De aci, dăm în laboratorul propriu zis. Sunt mai mulți chimiști cari lucrează de zor. Șeful laboratorului, un om cărunt, cu ochelari mari cu ramă neagră, ne arată cu profesională mândrie că e unul dintre cele mai bune instalații din Capitală. Aci se face analiza tuturor produselor alimentare și multor lucrări industriale. Brânzeturile, pastele, grăsimile, făini de toate calitățile, pâcuri, sunt aduse aci pentru verificarea compoziției. E deci un compartiment al instituției care lucrează pentru numeroase alte întreprinderi comerciale și industriale. Pretutindeni eprubete, mese de zinc, aparate, becuri mari electrice, tuburi de plumb și materiale. În halatele lor albe laboriosii chimiști par niște medici dintr'o asemenea cameră de descoperiri biologice, cu toate că în realitate nu fac decât un util serviciu de a preciza calitățile produselor și a verifica corectitudinea fabricanților.

Dimineața, seara, înainte și după mese rugați-vă lui Dumnezeu»

Culoarul în care am intrat ne e vertizează după mirosi că vom trece printr'o sală de mese. Într'adevăr, după dulapurile din perete cu căsuțe cioduite pentru tacâmuri, băuțești utilajul încăperii. Sunt sute de mese frumos aliniate, îmbrăcate cu fețe de mese albe. Pare că suntem înaintea unui mare praznic, la vre'o nuntă din basme.

Ne apropiam de ora prânzului și pe toate mesele flăcăi în sortari patrate aduc castroane mari cu mâncări. Din loc în loc, sunt niște tăblițe de carton înfipte într'un piedestal, pe care sunt scrise citate moralizatoare. Se face astfel o inteligentă educație fără discursuri bombastice, azi ore inutile de disertații sfinte.

În altă parte: «Nu plecați niciodată flămânzi de la masă. Cereți mâncare sau pâine ca să vă săturați. E păcat să se facă risipă». Sau: «Supraveghiați-vă camarazii voștri și le acordați-i prin sfatul vostru îndrumator la bine». Și în fund pe ultima masă ceva revelatoriu pentru mentalitatea de recuiegere și muncă ce domnește aci: «Dimineața la scularea seara la culcare, înainte sau după mese, rugați-vă și mulțumiți lui Dumnezeu». Directorul, îmi spune că s'a inspirat din multe pagini ale vieții legionare, întâlnite în cărți și în ziare. Într'adevăr, numai din cele câteva citate de mai sus se poate desprinde sfatul sănătos de a nu risipi nimic, cu atât mai mult mâncarea, de a propovădui camaraderia și a iubi pe Hristos.

Și dincolo, în marea bucătărie a instituției, unde se lucrează numai electric se procedează la fel, toate resturile legumelor păstrându-se pentru animalele micei ferme amenajată în fundul clădirilor.

„Pe sus tobele băteau, negurile jos căzeau..."

Afară s'a mai înseninat ceva norul. În fața aceea niște silozuri și alături sub un hangar lung de o sută de metri, numeroase cuptoare de cimentie. Mai departe sunt niște magazii cu țărâte și la dreapta infirmeria, cu două saloane de câte trei într'un colțișor de mare rezonanță. «Pe aci, ne spune directorul regeori vine cineva. Dictonul nostru e munca neîntreruptă. Când cineva necesită cu răvaș nu se poate îmbolnăvi, decât, Doamne ferește, datorită unui accident. De aceea și sunt saloanele goale, după cum vezi».

Observ o linie ingustă de vagonete ce se duce cu transportă niște sacci la moară. Se spune că două sute de mii de kilograme de grâu sunt aduse zilnic în mașina de sfiluit tăvălugii dela valțuri se așeză din nou, pentru asigurarea rezistenței și calității.

La fabrica de pâine

Ne strecurăm prin Uzina electrică, ce are marele avantaj de a produce curent tuturor instalațiilor, cercetăm tabloul de distribuție și pătrundem în sala de frământat prin o încăpere cu numeroase malaxoare în care e lucrat aluatul. Malaxoarele, un fel de cupe enorme de fier, cu un pistou ca o lopată care învârtește îndărătnic aluatul în divizoare care împarte aluatul, se descarcă automat și coca ușoară în cantități de un kilogram și o sută de grame ce se pierde la copt. Pentru a se ști dacă divizarea se face exact, un om ia din când în când bucățelele de coca și le verifică repede într'un cântar. De aci, ele intră la dospitorul cu abur în o cameră cu o căldură pe care abia o poți suporta și ajung pe mese cu rotile. Pâinele necoapte sunt transportate în sala cuptoarelor unde funcționează două fulgări de mașini electrice: Vercer și Fleischmer. Pâinile sunt puse pe o tăblie de fier de câțiva metri pătrați, dreptunghiulară, și se bagă înăuntru. După un timp, tăblia se scoate și pâinele se întorc ca să se rumenească toate pe toți. Abia după ce s'a făcut coacerea perfectă ele sunt aduse în magazin de pâine, care seamănă cu un hangar de avioane.

În drum spre fermă ne oprim și la Turnul forat, castelul de apă potabilă, care alimentează întâiul. În fund e o livadă cu vie și pomi fructiferi. Acum omătul a așternut pretutindeni o albă mantie de hermină. Se aude grohăitul unor porci, în timp ce ne apropiem de «sala oaspeților», creiată de director. Într'adevăr e o idee care închide multă inteligență și mai ales mult omenesc. Sunt stâlpi curioși trimiși în misiuni în capitală, cari cum zic ei ades, nu cunosc «orașul cel mare». Ori, sci într'o încăpere cu paturi curate, calorifer și lavabou, ei găsesc adăpost gratuit pentru o noapte două. Mai mult, dimineața li se dă și un ceai cald, căci pâine se găsește slavă Domnului. E încă o înfăptuire inspirată deasemeni, din realizările «Ajutorului Legionar», care a alinat stâlpa nevoi și a pus pe drumuri luminoase stâlpa pribegi pracuse întru slujirea semenilor.

Al. Raicu

Muncitorul legionar

Din munca se zidește fabrica și bruitoare o țară verde. legionară. Și revista «MUNCITORUL LEGIONAR», de sub Direcția D-lui Prof. George Manu, s'a pus toemai în slujba glorificării acestei munci supre sub scutul cârdu pornește hotărâți la asalt legionarii. În paginele revistei nu mai sunt poze sterpe și rigide, menite numai să înfrumusețeze, ci vederi din câmpul muncii, care prin sugestiv ngurează încordarea puternică a trupului sub greutatea lucrului,

În numărul 5 al revistei care a apărut semnează: D-l Constantin Stoicănescu, Comandant legionar și conducătorul organizației «MUNCA LEGIONARA», articolul «LA LUPTA MUNCITORI».

D-l Dumitru Groza, comandantul Cornului Muncitoresc Legionar, scrie despre «Puterea cătecului Legionar». Preot Ilie I. Imbrescu: «Scrisoare către muncitorii». D-l Prof.George Manu, conducătorul organizației «Lupta și Lumina» și directive în care se privește organizarea Rectifier «Lupta și Lumina». D-l Ing Alexandru Manea Legionarii». Dragoș Vrăsmaș «Războiul». Teodor Iliuță: «O moțiforime bine pregătită». Vasile Dova: «Trei luni de gospodăria legionară».

Numărul acesta al revistei cuprinde pagini încheiate martirilor Moța și Marin și alte două pagini ma închinată Conducătorului Statului, General Ion Antonescu și ale Comandantului Mișcării Legionare, Horia Sima.

Cântece de țară verde, eroilor vremii, iubină bună și jocuri bune găsește cuprinsul.

Suflet cald, cugel iluminat, «Muncitorul Legionar», aduce bună nu numai pentru muncitor, ci pentru oricine este cresent sau vrea să cunoască dragostea de semeni și duh legionar.

Radio - Teatru - Cinema

RADIO

RADIO ROMANIA
1875 m. 160 kHo. 1i0 kw.
RADIO BUCUREȘTI
364,5 m. 823 kHz. 12kw
POSTUL PE UNDE SCURTE
32,4 m. 9260 kHz. 2 kw

13.15: Ora. Cota apelor Dunării și a barei Sulina. Informațiuni artistice și sportive
13.30: Muzică instrumentală (discuri);
13.50: Serviciul de știri germane.
14.00: Ballade (discuri).
14.-0: Radio jurnal (II).
14.30: Concert la două piane.
15.00: Jurnal cultural.
16.30. Ora. Concert de după amiază: Orchestra Radio.
19.00: Chemarea zăpezilor de prof. te în limbile germană, italiană, Valerin Pașcariu.
19.15: Continuarea concertului Radio.
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio jurnal (III).
20.20. Concert de pian Paul Jeiescu.
20.50: Lieduri germane (discuri).
21.00: Ora Germaniei: Conceptia politice ale lui Adolf Hitler și Conelin Zelea Codreanu de prof. Oskar Wittstrok
22.00: Radio jurnal: sport.
22.15. Matchul de hochey România-Jugoslavia (Transmisiune dela patinoarul Otetelesanu).
22.40: Muzică pentru dans (discuri).
23.00: Jurnalul pentru străinătate în limbile germană, italiană, franceză.

TEATRE

NATIONAL (Pasaj Comedia): «Nunta lui «Figaro».
STUDIO (P-ța Amzei): «Stăpânul casei».
LUPTA SI LUMINA (Str. Uranus): «Ginerele lui Hagi Petcu».
CARIDAD (Str. Academiei): «Frica și Frații».
EXCELSIOR (Str. Sf. Dumitrel): «Vânzătorul de păsări».
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj Comedia): «Suflet cald».

CINEMATOGRAFE

ARO: «Copii în luptă cu viața» și jurnal.
SCALA: «Femeea neimblânzită».
REGAL (B-dul Elisabeta): «Umorul irezistibil» cu surorile Lane și jurnal.
CAPITOL: «Îți amintești» cu Robert Taylor și Greer Garson. Jurnal U. F. A.
TRIANON: «Dramele în mi bemol».
SELECT (Cal. Victoriei): «Iubita unei regine» cu Zarah Leander și jurnal nou.
ARPA: «Călaretul misterios X 27» și jurnal.
PALAS BULEVARD (B-dul Elisabeta): «Pericolul Roșu» și «Hollywood Hotel».
ROXY: «Nu suntem singuri», jurnal și complectare.
RIRUINȚA (B-dul Elisabeta): «Rușii» și «Prosecutul».
FORUM (B-dul Elisabeta): «Primul bal» și «Invitația la dans».
OMNIA (Str. Schitu Măgureanu): «La răscruce de vânturi» și «Trebue să mă iubești» și trupa Tiți Mihăilescu.
AMERICAN: «Primul bal» și «Dansele de West-Point».
PARIS: «Cavalcada Hollywoodului» și «Paradisul Alb».
MILANO: «Mezalianța» și «Vrăjitorul din Oz».
MIORITA: «Tanchul» și «Orașul blestemaților».
MODEL: «Miezul nopții» și «Leguința diavolului».
MARCONI: «Diamantele sunt periculoase» și Traficanții din Rio» și trupa de reviste M. Medianu și M. Bejan.
LIA: «Cei patru cavaleri» și «Secrete conjugale».
MARINA: «Iadul Ingerilor» și «Elisabeth și Essex» și trupa de revista Tiți Mihăilescu.
ODEON: «Femeia fără trecut» și «Iadul Ingerilor».
AIDA: «Melodia iubirii» și «Pescada cea mare».
BITOLIA: «La răscruce de vânturi» și «Lanțuri sfărâmate».
BARCELONA: «Ultima aventură a lui Scherlok Holmes» și «Femeia care primește palme» și trupa de revista Tănase Florescu
VOLTA BUCUREȘTI: «Avion cel Grenadier» cu Hans Mosser; «O dispariție senzațională» cu Hans Albers și Jurnal legionar Nr. 1.
DACIA: «Stăpâna de mărgean» și «Nanette o fată din popor».
DIANA: «Călăreții destinului» și «Doi camarazi și artiști».
GLORIA: «Geniile travestire» și «Dragoste cu năbădăi».
ALCAZ: «Visul d'nei Butterfly» și «I contra 100».
UNIC: «Cei patru cavaleri și «Secrete conjugale».
VOLGA: «Secretul celor 13 mesaje» tupera completă).
VICTORIA: «Fugarul» și «Zeno bia» sul domnișoarei».
GRAND: «Vin ploile» și «Andy Hardy milionar».
IZBAVDA: «Misiunea secretă» și «Ultima noapte».
LILLY: «Crucindele» și «Misterul Zorro».
DICHIU: «Capcana» și «Vulpea argintie».
EDISON: «Cazacii» și «Legiunea diavolului».
PACHE: «Vin ploile» și «Amazoana».
COTROCENI: «Hotel Imperial» și «Andry Hardy cowboys».
CARMEN: «Union Pacific» și «Oameni în lanțuri».
CIRCUL MILLEA: Șoseaua Șerfano cel Mare (Velodrom).
PELEȘ: «Nu sunt criminală» și «Viața de artist».
UNIREA: «Omul care a întrecut moartea» și «Salvatorul Vestului».
VENUS: «Lanțuri» și «Copil de trupă».
FRANKLIN: «Frou-Frou» și «O familie frezantă».
FLORIDA: «Rivalul» și «Romanța».
ILEANA: «La răscruce de vânturi» și «Paradisul vagabonzilor».
LIZEANU: «De azi îi Roger» și «Jaska, demonul alb» și trupa de
VERGU: «Contesa Walewska» și «Nu sunt criminală».
TRIUMF: «Steaua din Rio» și «Regatul G. intră în acțiune».
GRAND: «Vin ploile» și Andy Hardy milionar».
MEXIC: «Saltul Mortal» și Moartea absolută».
NISA (Intr. Zalomit): «Cavalerul fantastic» și «Căutorul de tulul».
NONI: «Diavolii Roșii», operă cu plecată.
REX: «Sora de noapte» și «Mare parada a lui Walt Disney în tehnicolor.
SPLENDID: «Bestia» (P-ța Sf. Vasarul) și «Hotel Imperial» și jurnal.
TOMIS: «Pelimas cu Bete Davis și «Casa de corecție».

Azi ultima zi **COPII IN LUPTA CU VIAȚA** cu MICKEY ROONEY și JUDY GARLAND

JUDECATORIA RURALA CERNATU
Secția Cf. No. 1333/1940 Cf.

EXTRACT DE PUBLICATIUNE DE LICITATIE

In cererea de executare făcută de urmăritoarea Cooperativa Bancară Economică „Sacelcana" contra urmăritilor Paduraru D. Dumitru și soția nasc. Emandache Elena Nr. 1691 Satulung.

Judecătoria a ordonat licitațiunea executională în ce privește imobilul situat în comuna Satulung circumscripția Tribunalului Judecătoriei rur. Cernatu, cuprinse în Cf. a com. Satulung Nr. conlei pretor. Cf. 1556 No. top 5010 1 casa de lemn și curte în intravilere de 340 stj. în întregime în val. de 25.800 lei cu prețul de strigare de 19.360 lei, pentru incasarea creanței de 20.000 lei, capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 16 Ianuarie 1941 ora 16 p. m. la casa comunală a comunei Satulung.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic decât două treimi din prețul de strigare.

Cei cari doresc să licziteze sunt datori să depuncze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de casție acordite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881, sau să predea acestuia delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, precalculată a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX 1881 § 21 legea XLI 1906).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai mare decât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la acelaș parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25 XLI 1906).

Dată în Cernatu la 12 Octombrie 1940.

Pentru cesul
ss. Judecător:

TECHNICA GENERALĂ

Ing. GHEORGHE CREȚU

Întreprinderi mecanice, electrice sanitare și de încălziri centrale. Radio depozit de oțeluri și materiale electrice

Str. Regală No. 16 - 18. Telefon 2.22.81

Ce filme rulează la cinematografele legionare

Programul filmelor ce se vor prezenta pe ecranul cinematografelor exploatate de Cooperativa «Filmul Legionar», în săptămâna aceasta, este următorul:

SCALA, 15 Ianuarie 1941: premiera, *«Tragedia Imperială»* cu Harry Baur și Marcelle Chantal.

REGAL, 15 Ianuarie 1941: *«Umbra trecutului»* cu surorile Lane și G. Page.

TRIANON, 15 Ianuarie: premiera, *«Romanța»* cu Heidemarie Hatheyer și Sepp Rist.

ELISEE, 15 Ianuarie 1941: *«Discoteca Fericirii»*, cu Luis Trenker și la pauza orchestra de muzică ușoară a lui Clane cu maestrul Naidin.

Teatrale

Teatrul Național — Sala Comedia
«Isabela, regina Spaniei»

Astăseară Miercuri 15 Ianuarie, Teatrul Național reprezintă piesa de mare actualitate a lui H. Ortner: «Isabela, regina Spaniei».

Joacă d-nele Marietta Anca, Kitty Gheorghiu și d-nii C. Mitrea, P. Bem, Dragomanu, N. Făgădaru, Al. Ilie, M. Gingulescu, S. Gabor, C. Pauncu, C. Antoniu, C. Lungu, Al. Alexandrescu, C. Rădulescu, C. Nicolescu, N. Dumitrescu.

Direcția de scenă d. Soare Z. Soare

FESTIVAL

In seara de 27 Ianuarie a. c. ora 9, va avea loc în sala «ARO» un mare festival artistic în folosul Ajutorului Legionar, dat de Cuibul «Regina Elena» din care fac parte artistele soliste ale Operii Române.

Programul va cuprinde muzică din autori clasici, moderni și românești precum și interesante interpretări coreografice după compozitori români.

Biletele ce găsesc de vânzare la sediul Domnilor Legionare Str. Hasa Nr. 3 și la Casca cinematografului în seara festivalului)

Realizările Chesturei Poliției Municipiului Brăila

Din momentul venirei la comanda Chesturei Poliției Brăila a legionarului Sandu Mazâlu, mentalitatea și cadența corpului polițienesc la Brăila s'a schimbat.

De unde până acum cele peste 250 de elemente, de piese învechite ale acestui angrenaj social, (noiau anevoios și steril într'o pânză de relații și obiceiuri superficiale și profitori pe spinarea societății, astăzi aceste pofte și ispite au fost puse la punct, elementele au fost verificate amănunțit și cu forța sau invitația, puse pe linie legionară.

Orașul Brăila fiind o importantă bronhie de respirație a Bărăganului prin cantitățile enorme de cereale ce le varsă și prin mărfurile ce le importă, a fost invadat și asaparat din timpul Turcilor de greci și jidani, care pe lăcute au intins vânzare lor de palanjen, parafinând și făcând să degenereze nodurile vitale ale dezvoltării elementelor române la Brăila.

În acest mediu, comunismul s'ar fi desvoltat dacă d. Chestor Sandu Mazâlu având în mână echipa de 250 de elemente strânse dinamizate nu ar fi manevrat-o cu suficientă dibăcie.

Rezultatele: 1) la 7 Noembrie 1940 polițiа însoțită de elemente legionare descoperă aceiași comuniste alcătuite toate din jidani cu manifeste, scrisori compromițătoare, arme, etc. Intervenția poliției a fost așa de rapidă și de severă, că jidanilor li s'a tăiat pofta de comunism pentru un secol cel puțin.

2) La Fabrica Franco-Română, unde lucrează aproape 2000 de muncitori, au fost descoperiți 7 tineri români comuniști, în urma cărora unul dintre ei d-lui Chestor Mazâlu. Fiind arestați și cercetați, d. Chestor Mazâlu și-a dat seama că taberia, salariul mic, condițiile de asbigienă complecată în care lucrau lucrătorii, indiferența conducerii fabricii față de viața lor, i-a făcut comuniști. D. Chestor l-a luat, le-a stricat mâda pentruca au fost capabili de atitudine, pentru că au luat o atitudine împotriva cuiva, o anumită rele stări de fapt, dest atitudine greșită, a intervenit la fabrică de au fost reprimiți și salariile plătite și mărite. Rezultatul acestei elegante acte că lucrătorii comuniști s'au convertit. În urma intervenției d-lui Chestor la fabrică condițiile de muncă, salariile, s'au achiziat. Masa a 2la muncitoresc s'a dat gratuit. Nămolul comunist a fost stârpit.

3) La fabrica «Ialas» 80 de lucrători angajați de 2 sau 5 săptămâni. D. Chestor l-a luat în mașină, a dus pe stăpânii fabricei un evreu și alții, și l-a forțat să le plătească.

4) Din inițiativa d-lui Chestor, sprijinat de întreg personalul polițienesc, împreună cu d. Bosâneceanu, șeful Siguranței, s'a organizat un pom de Crăciun pentru ajutorarea familiilor gardienilor publici. S'au strâns 287.000 lei, precum și alimente care s'au împărțit astfel: câte 4 kg. făină, 1 kg. antidolerum, 1 kg. săpun de fiecare gardian public și agent, precum și îmbrăcăminte completă pentru 60 de copii. Au fost ajutați și alți muncitori sărac.

5) Din aceiaș inițiativă a d-lui Chestor s'au strâns dela bogătașii din orașul Brăila pentru trupele de soldați din oraș, următoarele cantități: 1500 kg vin din cel mai bun; 2000 pachete țigări naționale; 250 kg. cozonac bun; 180 kg. mezeluri; 10 kg. bombeane.

Toate acestea au fost împărțite personal de d. Chestor Mazâlu a doua zi și a treia zi de Crăciun, în prezența d-lui general comandant Gheorarau și a d-lor ofițeri, la unitățile din garnizoană.

Fiecare soldat a primit câte 1 kg. vin, aproape 200 gr cozonac, 100 gr mezeluri, un pachet de țigări, bomboane, etc.

Împărțirea acestor daruri o'n alor, precum și vorbele calde spuse de trupei de către d. Chestor Mazâlu și anume:

— «Noi legionarii suntem ca și în sine soldați cari luptăm de 20 de ani. Nimic pe lume nu iubim noi mai mult ca tun ca de soldat, sufletul de soldat, moartea de soldat. Căpitanul din Cer. astemplă de'a brațul soldatului român repararea onorare Românie».

La acest acestor lucrări, ațâta ra sufletească din popor, tare a soldatilor a spart barierile ierarhiei militare și sufletele legionarilor și soldaților și ofițerilor se îmbrățișează puternic rezășite.

Cu astfel de inițiative, asemenea și realizate, Chestorul Poliției dela Brăila știut va reuși să rupă răul dela rădăcină, nu tratându-l artificios la suprafață. Un legionar, care e și polițist, administrează răului nu numa reținte polițiste și tratamente adânci reale, care repară o colectivitate.

În scurt timp la Brăila se va resimți roadele unor astfel de măsuri mai mult decât polițiste.

Tributul de sânge al Gărzilor de Fier

Sacrificiul lui Moța și Marin subliniat de ziarele italiene

ROMA, 14 (Rador). — Toate ziarele de astăzi publică informațiuni amănunțite asupra celor doi legionari, legionarul Moța și Vasile Marin, căzuți în Spania pentru cauza creștinismului, la 13 Ianuarie 1937. Vorbind de acest eveniment, ZIUA scrie:

„La ultima oară a lui 1936, Regimentul 4, comandat de colonelul Tarchi, își semnalează prezența pentru ultima oară cu cadrele sale cu ocazia alegerilor comunale, cari urmează să aibă loc în prima lună a anului viitor. Printre cei cari luptă în prima linie cu simțul cel mai înalt al datoriei, de ideal, răsboiul la greacă, de ideal, se află și doi tineri de 20 de ani, studenți legionari, Vasile Marin și Ion Moța, cari, în timpul luptelor din Cadrezzo, sunt rezultă să își ucidă ofițerul de a nu părăsi la apelul și garnizoanei roșii de atunci, dând exemplu de curaj legionarilor și de bărbăție și de spirit de sacrificiu. Numele lor au fost înscrise în ordinea de zi a Regimentului, care le-a adresat acestor doi tineri cuvinte de laudă, cari au rămas în memoria tuturor camarazilor lor. Ei au căzut în Spania, luptând pentru o cauză pe care o credeau dreaptă, pentru ideea creștină, pentru care au luptat și cei mai buni fii ai Italiei, de la Garibaldi la Mussolini și la Hitler.

Ziarul continuă apoi relatând figura celor doi tineri pentru Spania falangistă, Ion Moța și Vasile Marin, cunoscuți scriitori și organizatori ai Mișcării Legionare, ier mai departe: „Trudind din victorie în victorie, ei doi legionari, după ce au organizat administrația teritoriilor de luptă, cad în ziua de 13 Ianuarie 1937 în bătălia dela Malpartida, în apropierea Madridului.

Ziarul relatează apoi pe scurt cum au fost transportați în Patrie și cum a decurs înmormântarea lor, arătând atitudinea de veneruință și de sacrificiu din partea falangiștilor spaniole, a familiilor italiene, a ecleziaștilor germani și a gărzilor de fier românești.

Articolul se încheie astfel:

„În excepția unuia singur, toți legionarii căzuți în Spania au fost aduși acasă înainte de anul 1938 în timpul pacificării regimului Franco.

Sacrificiul lui Moța și Marin are o profundă semnificație astăzi, mai ales decât oricând, pentru victoria legionarilor.

Ziarul MESSAGGERO publică un articol inițiat: „Aniversarea sacrificiului a doi legionari români" sub semnătura

VIAȚA CADEȚILOR CELOR DOI LEGIONARI PE FRONTUL SPANIOL «CONSACRA INFRĂȚIREA LATINITĂȚII DIN ORIENT CU LATINITATEA DIN OCCIDENT, INTICUN RĂZBOI PURTAT PENTRU APĂRAREA CELOR MAI ÎNALTE VALORI ALE CIVILIZAȚIEI EUROPENE, DAR ÎN PRIMUL RÂND, 13 IANUARIE 1937 INSEAMNĂ AFIRMAREA SOLIDARITĂȚII POPOARELOR CARE FAUREȘTE ASTĂZI NOUL IMPERIU ROMAN CU REVOLUȚIA FAȘISTĂ ÎN LUMEA DE DUCE ȘI DE FUHRER».

În continuare, autorul articolului dă o scurtă dare de seamă privire asupra operei politice și legionare a lui Ion Moța.

„După cariera Căpitanului, spune Ion Moța este cea mai autentică expresie a spiritului și gândirii legionare.

Apoi, după ce subliniază în câteva fraze energice și expresive personalitatea lui Vasile Marin în Legiune, autorul scrie:

„Iată cu cât trăiniseau Legionarii în lupta de răsbunare a năzuințelor sociale, alături de Italieni și de germani. Din această schiță nouă rezultă că supraviețuiți au realizat lupta în Patrie. Cu excepția unui singur dintre ei, toți au căzut victima vechiului regim. Sacrificiul grupului a fost complet: legionarii au căzut luptând împotriva bolșevismului universal și Europei fasciste și naționalsocialiste. Astăzi, Mișcarea Legionară înțelege înțelesul celor două morminte și își amintește de eroii ce nu trebuie să moară".

Ziarul „Popolo Di Roma" publică deasemenea un articol intitulat „Tributul de sânge al Gărzii de Fier", în care, după ce face istoricul situației europene din timpul războiului din Spania și după ce vorbește de plecarea voluntarilor a echipei de legionari pe unul din cele mai ardente fronturi ale naționalismului, prezintă o scurtă biografie a eroului Ion Moța, sesizând în evidență figura morală a acestui martir legionar care trebuie să fie un deschizător de drumuri pentru Legiunea Arhanghelului Mihail, exemplul sacrificiului și jertfei de sine.

Articolul se încheie astfel: „ÎN FRUNTEA TUTUROR PASEȘTE CAPITANUL ȘI IMEDIAT DUPĂ EL VINE MOȚA ȘI NIMIC NU VA PUTEA OPRI MERSUL UNUI POPOR CARE FAUREȘTE ASEMENEA EROI».

Comemorarea martirilor Moța și Marin

LA BERLIN

BERLIN 13. (Rador). — Ieri dimineață a avut loc la capela ortodoxă din Berlin un parastas pentru pomenirea eroilor Moța și Marin. Au fost de față membrii legației în frunte cu d-na ministru Orescanu și membrii organizației legionare din Berlin.

La ora 6, garnizoana legionară din Berlin a ținut în localul Institutului Român o ședință festivă pentru commemorarea legionarilor români căzuți în Spania. La această ședință au fost invitați și reprezentanți ai oficialității germane și ai organizațiilor fasciste și falangiste din Berlin, cari au fost salutați de d. prof. Pascariu, președintele Institutului Român din Germania.

După deschiderea ședinței și a pioșilor celor căzuți, d. ing. Manoilescu a vorbit despre Moța și Marin și jertfa lor pentru ideia națională.

După aceasta, legionarii din Berlin au ținut imnul „Moța, Marin" după care a urmat închiderea ședinței și imnul învierii legionare.

Existența s'a încheiat cu o mică recepție în onoarea oaspeților străini.

LA ROMA

ROMA, 14 (Rador). — Ziua de 13 Ianuarie a fost commemorată în Roma de către grupul legionar român din Italia într'o atmosferă de pioasă reculegere. La ora 11 înainte de amiază, la biserica românească din Piazza delle Cappelle erau prezenți toți legionarii din Roma, în frunte cu comandantul legionar Victor Ion Vojen, Ministrul Românei, personalul ambelor legații și membrii coloniei române din Roma.

Parastasul care s'a oficiat de către părintele Tănăsescu, a fost întreg prilej de rugăciune și comunitate spirituală cu marii martiri ai Legiunii, Ionel Moța și Vasile Marin.

După amiază la ora 5, la Legația Românei, de pe lângă Quirinal, s'a ținut o ședință de mult interesată, în care, pe lângă imnul învierii legionare și imnul Moța Marin, rostite de grupul legionar din Roma, comandantul legionar Ion Victor Vojen a ținut o cuvântare în care a accentuat semnificația supremei jertfe a lui Ionel Moța și Vasile Marin.

Seînță de cult, ținută în sala de recepție a Legației, prezentată cu drapele verzi și stindarde de flacără Căpitanului, a produs o adâncă impresie asupra oaspeților străini cari erau de față.

Au participat, Consiliul Legionar, împreună cu o delegație de foști combatanți în Spania, Consiliul Fasciu împreună cu o delegație de falangiști spanioli, generalul Kani, Renato Petillo, profesor Enzo Lorelli, dl. V. Grigorescu, Ministrul României pe lângă Vaticar, personalul ambelor Legații și membrii marei colonii române din Roma.

La ora 18,30 toate posturile de Radio din Italia au transmis cuvântarea d-lui Ministru Ion Victor Vojen, rostită în italienește.

BOTEZ LEGIONAR LA ATELIERELE GRIVIȚA

Legionarii din cadrul «Cetățuia» din grupul muncitoresc «Griviță», Subgerarhia IV, au botezat Duminica 12 Ianuarie cor. cuibul muncitoresc Spiridon dela Atelierele Griviță.

Botezul religiunii a fost oficiată de părintele Hariton Tănăsescu. Cuibul a primit din partea muncitorilor cuibului cadouri utile.

Cum vor fi ocupate posturile bugetare de preoți și diaconi

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul Educației Naționale, Cultelor și Artelor, a dat o dereție prin care pentru posturile de preoți și diaconi bugetare, vacante în prezent, nu se mai pot numi prin numiri sau înaintări, până la noi dispoziții, urmând a se ocupa mai întâiu clericii refugiați, potrivit dispozițiilor Decretului-Lege nr. 2317 din 30 Iulie 1940.

Toate formalitățile de numire în viitor, în aceste posturi, se suspendă, afară de cazuri referitoare la numiri făcute, la mod valabil, de cperării până la data de 1 Ianuarie 1941 inclusiv.

Transferările și numirile de cei fugiți, se vor face numai în posturi echivalente cu grad și salariu.

FUNCȚIONARI MILITARI ÎNVĂȚĂTORI PREOȚI

Demisia unor funcționari superiori dela Finanțe

Pe data de 1 Februarie 1941, s'a primit demisiunea următorilor funcționari ai Ministerului de Finanțe: Bercian Andrei, director cl. II-a, dela Administrația Comercială a Monopolului Alcoolului și pus la dispoziția finanțelor; Tănăsescu Constantin, inspector general cl. I-a; Mateescu Victor, inspector general cl. II-a; Vasiliu Ioan, inspector regional cl. II-a; Tanțu Vasile, inspector regional cl. II-a; Constantinescu Luca, inspector regional cl. II-a; Armeanu Victor, inspector regional cl. II-a; Morgan Traian, administrator financiar cl. IIa; Gavrilă Gheorghe, administrator financiar cl. II-a; Cimpoeriu Constantin, administrator financiar cl. II-a; Nicolau I. Ioan, administrator financiar cl. II-a; Luca Lucian, administrator financiar cl. II-a; Cadariu Paul, administrator financiar cl. II-a; Dumitrel Vasil, administrator financiar cl. II-a; dezmembrarea pe data de 1 Ianuarie 1941 s'a primit demisia d-lui Constantin Alexandrescu, din postul de administrator financiar cl. I-a.

Pentru medicii în rezervă

Comunicat

In urma verificării situației militare a medicilor veterinarilor și farmaciștilor, s'a constatat că peste 400 din medici, veterinari și farmaciști nu au răspuns la comunicatele date prin Presa în lunile Septembrie și Octombrie 1940.

Toți medicii de rezervă, indiferent de origine precum și dacă sunt sau nu înscriși în controalele Armatei, vor comunica imediat, prin scrisoare recomandată (sau raport scris prin unitățile respective pentru cei concentrați) direct M. St. M. secția I-a biur Sanitar, următoarele date:

1. Numele și prenumele,
2. Locul și data nașterii (anul, luna, ziua)
3. Origine etnică,
4. Localitatea unde este stabilit și exercită profesiunea, strada și numărul; pentru cei cu domiciul provizoriu vor indica actualul domiciliu, urmând ca după dezlinjarea definitivă a domiciliului să anunțe M. St. M. secția I-a biur Sanitar.
5. Specialitatea,
6. Instituția unde profesează,
7. Gradul și data înaintării în acest grad,
8. Unitatea cărcia aparține,
9. Numărul de zile de concentrare executate dela 15 Martie 1939 până în prezent și unitatea sau unitățile în care le-a executat.
10. Dacă e sau nu mobilizat pentru lucru pe anul 1940-941 și în caz afirmativ va explica:

a) Numărul ordinului de mobilizare pentru lucru,

b) Comandamentul Teritorial care l-a eliberat,

c) Instituția pentru care a fost mobilizat pentru lucru.

Pentru cei cc nu vor trimite cele date cel mai târziu până la 1 Februarie 1941, se vor lua măsuri pentru anularea liberei practici, ca unii ce nu se mai găsesc în Țară și vor fi sancționați.

Un important decret-lege

Printr'un decret lege, administrația Adunării Deputaților și Senatului, au trecut sub autoritatea Președinției Consiliului de Miniștri.

Funcționarii și personalul de serviciu al Adunării Deputaților și al Senatului vor putea fi utilizați de Președinția Consiliului sau repartizați după nevoie în serviciile Președinției, ori ale altor administrații publice.

Grip㠗 sau nu?

Observă, îndoporile, durerile de cap și la încheietura mâinei grija nu mai e departe. Fiindă, în acest caz, trebuie să știi ce poți și să chemați medicul. Intre timp însă două tablete de Aspirin. Cereți încă neapărat TABLETE și luați exact la prescrip „Bayer", ca să obțineți în adevăr leacul.

TABLETELE

ASPIRIN

VERITABILE NUMAI CU CRUCEA «Bayer»

In atențiunea expulzaților și refugiaților ardeleni

1. — „Asociația Românilor expulzați și refugiați din Ardealul cedat, prin dictatul dela Viena", Comitetul Central cu sediul în București strada Vasile Boerescu Nr. 13, aduce la cunoștința tuturor expulzaților și refugiaților Ardeleni, precum și acelora cari au sosit în Ardealul redat și cari până în prezent n'au dat declarație, că cel mai târziu până la 20 Ianuarie 1941 să nu întârzieze o declarație de sosire și despre dorința subsemnatului sosire însoțită în persoană și aceea ar prin acte de vânzare și de dispoziții arbitrare a autorităților maghiare.

Declarația va conține următoarele date: 1. Numele și prenumele, 2. Profesiunea. 3. Domiciliul actual din România. 4. Domiciliul în Ardealul cedat. 5. Averea imobilă, (descrierea averii, mărimea localității, întinderii și valorii). 6. Averea mobilă. 7. Valori, efecte, argint și orice obiect de preț. 8. Numerar, bunuri în Ungaria sau confiscat de autoritățile maghiare. 9. Succesi ipotecare sau orice altfel de datorii cu arătarea creditorului și mărimea datoriei. 10. Dacă unele din aceste bunuri în persoane și averea expulzatului sau refugiatului prin acte de violență și dispoziții arbitrare a autorităților maghiare (descrierea lor și mărimea daunei.)

La acest capitol se va arăta pagubă suferită completându-o și cu răspunsurile pe prezentarea capitole. Prin omoruri și bătăi. 2. Prin arestări. 3. Prin confiscări, vechestrări și sechestrări de bunuri mobiliare, mobiliare și imobiliare. 4. Prin împiedecarea exercitării profesiunii. 5. Orice pagube morale sau materiale. 6. Pagube care încă nu se pot preciza din cauza că averea este în teritoriul ocupat.

Declarația va fi dată într'un singur exemplar și de preferință textul în mașină iar dacă este scrisă cu mâna va fi scrisă citeț. Acolo declarații semnate și și depuse de doi comisari respectiv din municipiul de exterior fără întârziere.

Orice omisiune din partea expulzaților și refugiaților prin neclarare declarației în timpul fixat îi va cauza prejudicii.

Comitetele județene ale Asociației sunt rugate a concentra aceste declarații și a le înainte comitetului central, înregistrându-se că toți expulzații sau refugiații să întocmească declarația impusă prin prezentul comunicat în interesul lor propriu.

Ataşatul militar englez a părăsit Budapesta

BUDAPESTA, 14. (Rador). — Corespondentul Agenției D.N.B. transmite:

Colonelul Barclay, ataşatul militar britanic, a părăsit definitiv, împreună cu soția, postul său dela Budapesta.

După cum se anunță în cercurile bine informate, în foarte scurtă vreme se vor produce plecări de diplomați englezi dela Budapesta.

Citiți Buna Vestire de Duminică

INFORMAȚIUNI

D. dr. I. Bogdan a fost delegat să îndeplinească funcția de primar al comunei rurale Cena Sibiului.

D. Bonevan Ionil a fost numit primar de primar în Geoagiu-Băi.

D. Cotârlea Dumitru a fost numit ajutor de primar în municipiul Slatina.

Întreprinderile «Margine Reșița» au fost autorizate să exporte în Germania cantitatea de 1000 tone cărbune de lemn (mangal).

D. generalul Ion Antonescu a semnat o decizie prin care se rectifică încadrarea tuturor impiegaților ziceri, licențiați, din impiegați stagiari în impiegați cl. II conf. art. 73 din cod.

Funcționarilor din această categorie li se vor plăti salariile rectificate cu începere dela 1 August 1940.

D. Ioan Cosmescu a fost delegat director al direcțiunii regionale C.F. ingenții din ministerul Economiei Naționale, în locul d-lui N. Georgescu-Bongra, care rămâne director al direcțiunii contrulului.

D. M. Antonescu, ministrul justiției a retras delegația d-lui prof. universitar Alex. Velimirescu din funcțiunea de membru general al Consiliului de anchetă instituite cu ființă Președinția Consiliului de Miniștri și Ministerul Justiției.

Prin decizie ministeriată d-nii I. Stan, inspector special, I. Pirvulescu, inspector regional, Al. Metopeanu și Gheorghe Popovici, administratori financiari, au fost suspendați din serviciu.

D. general Antonescu a semnat decizie prin care se rectifică încadrarea unor categorii de funcționari.

Au fost pensionați la expirarea dela 19 Ianuarie 1941, următorii: Ilie Cristea, procuror la Curtea de Apel Craiova, Ion Ionescu, judecător la Tribunalul Vasluiu.

Căutăm de urgență corespondenți destoinici în orașele: Constanța, Galați, Sibiu, Craiova, Brăila, Făgăraș, Caracal, Piatra Neamț, Tulcea, Slatina, Turda, Târgoviște, T. Severin, Turnu Măgurele, Tecuci, Târgu-Jiu, Sacuava, Rădăuți, Giurgiu, Focșani, Fălticeni, Dorohoi, Călărași, Bârlad, Buhuși, Beiuș, Medjidia, Slobozia-Ialomița, Dicio-Sânmartin, Corabia, Vaslui, Vatra Dornei, Tg. Neamț, Teiuș, Săveni-Dorohoi, Sinaia, Roșiori de Vede, Reșița, Podul Iloaiei, Pogoanele, Piatra Olt (Romanați), Pașcani, Mediaș, Lugoj, Iveșți, Blaj, Băicoiu, Alexandria, Adjud.

Cei ce doresc a ocupa aceste posturi vor trimite recomandația că sunt în sentimentul Organizației Legionare locale, referințe asupra trecutului în presa românească, oferte și corespondență de probă, pe adresa Secretariatului de redacție.

Se înștiințează toți domnii membri ai Comisiei a 3-a a medicamentului că sunt rugați a trece pe la sediul Colegiului Medicilor din str. Romană 5, Blocul A.G.I.R. între orele 16—17.30 și 17—19, pentru a lua informații urgente dela d-na Popescu.

D. prof. univ. Octav Onicescu a fost numit președinte al recensământului general al României.

D. av. I. Negru și d. dr. Georgescu au fost numiți primul în postul de comisar general, iar secundul în acela de secretar general al Recensământului general.

Pe baza unui decret lege, ministerul Comunicațiilor a fost încorporat cu recensământul general al României din 1941. El va avea de scop inventarierea generală a populației și a bunurilor și va cuprinde următoarele capitole principale: populație, locuințe și clădiri, întreprinderi comerciale și industriale, exploatări agricole, refugiați și expulzați, presare și un recensământ special al populațiunei evreiești.

Printr'un decret dat de Conducătorul Statului, s'a hotărît ca toate cazărmile, stabilimentele și instituțiile militare care aveau denumirea «Regele Carol II» să poarte denumirea «Regele Mihai I».

D. I. Rozeryc, subdirector în ministerul Economiei Naționale, a fost delegat să reprezinte ministerul la Târgul de mostre ce se va ține în primăvara aceasta la Milcov.

Camerazii farmaciști și farmaciștele aparținând Colegiului Farmaceutic sectiunea Jud. Ilfov și încadrați în Mișcarea Legionară sunt convocați Joi 16 Ianuarie 1941 ora 9 seara în sediul Colegiului, în Str. Pitar Moș Nr. 6, etaj II.

Decretul Lege No. 4129, publicat în «Monitorul Oficial» No. 302 din 22 Decembrie 1940, cu privire la noua organizare și funcționare a școalelor de șoferi, prevede că înființarea școalelor de conducători de auto, se poate face și pe cale particulară, în afară de școalele de Stat.

Ca urmare se aduce la cunoștința generală, că oricine dorește a înființa școli de conducători de auto, în conformitate cu Decretul Lege mai sus menționat, se va adresa direct, fără intermediari, Ministerului Afacerilor Interne pentru a obține autorizația respectivă.

D. doctor Ion Donișa, medicul circumscripției sanitare Nedelea — Cheresig, din județul Brăila, în urma hotărârii d-lui ministru al Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, V. Iasinschi, a fost suspendat definitiv din serviciu și dat în judecata Comisiunii Administrative pentru neglijență și lipsă de la datorie.

D. Pop Vasile, fost medic al circ. Sănătății de Mureș, din județul Mureș, este rugat a se prezenta la Ministerul Sănătății pentru a primi ordine.

FAPTE DIVERSE

Melancolii inevitabile

«Pe baza art. 20 din legea pentru evacuarea ordinei în stat, ministerul de interne a stabilit domiciliu obligatoriu unui număr de 17 persoane».

Acesta e comunicatul, în forma lui lapidară și definitivă.

Pentru campionii cotorțaților ideologie de cafenea, pentru vestejii informațiilor șoptite, pentru fluierații șoiu-turiului și ai solidelor politice tăcute discret în buzunarul dela vestă, pentru semnații întregă armată infumurată de adversari organizați, inofensivi și anonimi, comunicatul ministerului de interne trebue să constitue totuși un drăstic avertisment.

Nu este vorba aici, firește, de cumva ar putea rosti cafenelele și gospăția impotriva realizărilor și inițiativa pieptarilor care au grijă să dea înapoi.

Dar pentru progresul lor interes și pentru binele unui climat mai favorabil specialiștilor în doctrinare și promotorilor politici atât de variați, toți acești melancolici trebue străini în ea loc și lăsați să bea străini în ea loc și lăsați să bea trăiască, în deplină liniște. În mica lor republică ideologică pe care singuri și-au creat-o domiciliul e obligator.

Pildă atunci când unii și mii de oameni se găsesc pe pustiu, silesc deocamdată trebue să-i obligă pe cei cari nu fac nimic și nu au nimic comun cu doctrinele neamului, să tacă profund și să amuțească lui Dumnezeu sau, respectiv, Iehovei, că nu e chiar atât de rău cum ar fi putut să fie — deocamdată.

Grandoarea și decadența mitei

«Mita care reușise să devină una din instituțiile fundamentale ale democrației fiind practicată cu egală fervoare indiferent de categorie socială, avere, rang și religie».

Mita era mai ales apanajul oficialității — și în templul ei s'au oficiat ritualurile celor mai îndrăzneți lucrători, cari au transformat peste noapte agenții poliției de vocație minoră în potentați și lupeni și a finanțelor.

Astăzi mita, ca și banul de care e legată prin rudenie de gradul I, își trăește epoca ei de decadență irremediabilă. E practicată mult mai discret și e practicată mai ales de acei cari din noua lume zidită pe temeiuri morale s'au eschis aprioric prin natere și prin imposibilitate organică de adaptare.

Un caz:

«Camera de sezisare a dat ieri decizia de trimitere în judecata Curții criminale a lui Iancu Rosenthal, zis Iancel Cristescu, din strada Luca Sicuiescu comerciant ambulant, acuzat de crima de dare de mită, prin aceea că a oferit unui agent suma de 2000 lei, pentru a nu-l încheia acte de contravenție la eschivările repetate dela aplicarea taxei excepționale de 2 la sută».

Curte Criminală.

Iancu Rosenthal.

Mită.

Mai armonioase asocieri de noțiuni ca acestea — greu de făcut.

Hedoniști intârziați

Incontestabilă amănunțul pare a fi foarte lucrativ, de oreme ce fiecare zi ne aduce noui mostre și noui motive de inspirație pentru croitorii noștri judiciari.

Înclinația spre escrocherie este organică pentru unii semeni — și în orice mediu își transpiră pe aceștia, oricâtă terapeutică morală i-ai supune, orice principii educative le-ai sorbi-o, în prima tentație ei își vor urma vocea lăuntrică, acea voce intimă și sinceră de la timp și de conștiință a societății. Ei vor rămâne fideli structurii.

Iată acum, un alt domeniu de activitate, un nou câmp pentru cei deschiși de amatorilor de întreprinderi comode. O nouă profesiune — aceea de cetățeni refugiați.

Neamu Marinu din str. Mitei Vasilescu 27 și Mitrescu Alex. din strada Anton 4, sunt două din acele descătușătoare aparații.

Improvizându-și cetățenii refugiați ei au colindat case și instituții cerșind dezgust, cu un rar pe lângă tragedia trăită imaginativ a accentului dintr'un grai unde nu știau două cuie, câteva lecțiuni de zile, care costume de haine și o bunică bătrână.

Cei doi escroci au lăcut multă vâlvă împreună, obținând în scurtă timp, cam spune comunicatul Camerei de sezisare, și numeroase complicități de altă natură.

Studenții refugiați — iată acum o nouă profesie și o nouă industrie.

Să nădăjduim că sancțiunile justiției vor fi destul de categorice pentru a tăia complet elanul inventiv al celor cari răzând de semenii lor încântați la masă, se trudesc numai să găsească formulele cele mai comode pentru a trăi cu maximum de randament și cu minimum de efort, societatea.

Această grețită interpretare a principiilor clasice de economie politică, se traduce astăzi prin zeflisiți judiciarești și prin mediatăți singulare în mediul foarte vâscos și rezonabile al pupărici.

A. Iftimie

Muncitorii americani contra politicii externe a d-lui Roosevelt

O Bibliotecă a Mişcării Legionare în Spania

MADRID, 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

Cu prilejul celei de a patra aniversări a morţii legionarilor români Moţa şi Marin, care au pierit în războiul civil din Spania unde au luptat în rândurile trupelor de sub comanda generalului Franco, *s'a publicat în Spania primul volum al unei colecţii intitulate «Biblioteca Mişcării Legionare Româneşti».*

Acest prim volum poartă titlul de «Legionarii români Ion Moţa şi Vasile Marin, morţi pentru Dumnezeu şi pentru Spania».

El conţine biografiile amănunţite ale celor doi eroi.

Alte volume ale acestei colecţii se vor ocupa de Ion Zelea Codreanu şi de ideile politice ale Gărzii de Fier.

Nici o schimbare nu s'a produs în relaţiile germano-sovietice

BELGRAD, 15 (Rador). — Ziarul POLITIKA scrie într'un articol apărut Marţi dimineaţa, că evenimentele petrecute în ultimele zile au desmint ştirile false răspândite cu privire la sud-estul european.

Unul dintre aceste evenimente, — semnarea acordurilor germano-sovietice, — dă posibilitatea de a se trage două concluzii:

1) Că Uniunea Sovietelor nu consideră acţiunea Germaniei în sud-est, care s'a manifestat prin măsuri de securitate şi cu caracter defensiv, ca fiind îndreptată contra intereselor Sovietice şi

2) Că Uniunea Sovietelor socoteşte că posedă garanţii în sensul că Germania nu întreprinde în acest moment şi nu are intenţia să întreprindă vreo acţiune oarecare al cărei caracter ar depăşi cadrul măsurilor pur defensive.

POLITIKA adaugă apoi că discursul d-lui Filoff, primul ministru al Bulgariei a avut deasemeni un rezultat liniştitor şi că el conţine trei idei principale: hotărârea Bulgariei de a apăra libertatea şi independenţa sa, menţinerea păcii în Balcani şi revizuirea frontierei bulgare pe cale paşnică.

Comunicatul Agenţiei TASS, relativ la transportul trupelor germane, este socotit de ziarul POLITIKA în sensul că el înseamnă că nicio schimbare nu s'a petrecut în relaţiile dintre Germania şi Uniunea Sovietică şi o/eră dimpotrivă o garanţie că o asemenea schimbare nu se va produce.

Misiunea istorică a puterilor Axei

BERLIN 15 (Rador). — Corespondentul agenţiei Ştefani transmite:

«Frankfurter Zeitung» publică, Marţi dimineaţa, un articol intitulat «Revoluţia Mediteraneii».

După ce arată că fiecare secol are marile sale revoluţii de ordin politic, economic, social şi spiritual, autorul articolului scrie că în secolul actual Italia şi Germania, după ce au realizat unitatea lor naţională, au reuşit să aducă la îndeplinire un mare proiect, acela de a se uni într'o amiciţie sinceră şi profundă, care le dă putinţa să înfăptuiască propria lor misiune istorică.

Această misiune istorică va întrona în Europa o nouă ordine şi va organiza spaţiile vitale respective pe baza noilor principii de justiţie.

Articolul continuă declarând că Italia, după ce a cucerit imperiul său afrikan, se găseşte astăzi în faţa problemei privitoare la stabilirea legăturilor între imperiul său şi metropolă şi a problemei extinderii influenţei sale geopolitice naturale.

Aceasta este mărea revoluţie din Mediterana, care a început şi care a fost subliniată, în mare relief, în cursul ultimelor zile, prin interesantul volum scris de d. ministru Schmidt. Este vorba de o revoluţie, care are ca premisă esenţială lăsarea liberă a porturilor din Mediterana, ce se mai găsesc încă în mâinile englezilor.

Sentimentele de umanitate ale marinei italiene confirmate de un comandant englez

LISABONA 15 (Rador). — Corespondentul agenţiei ŞTEFANI transmite:

Sentimentele de umanitate ale marinei italiene sunt din nou confirmate prin declaraţia următoare, făcută de comandantul vasalui britanic SHAKESPEARE:

„In momentul când submarinul italian a scufundat vasul meu, echipajul submarinului a urcat imediat un cablu şi a remorcat barca în care se aflau parte dintre oamenii mei, care reuşiseră să scape. Fiind rănit, am fost invitat să mă urc pe bordul submarinului, unde mi s'au dat îngrijiri medicale".

Chicago Herald American scrie

„America insultă continuu alte naţiuni"

CHICAGO, 15 (Rador.) — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

Preşedintele de onoare al comitetului pentru menţinerea Americei în afara războiului şi fostul preşedinte al comitetului olympic american, publică Miercuri dimineaţa următoarea declaraţie în ziarul CHICAGO HERALD AMERICAN.

«O propagandă diabolică a sugerat poporului american ideia că America ar putea să vindece suferinţele celorlalte popoare.

Atunci când America va înceta să lanseze ameninţări de război şi să ofenseze, în mod continuu, alte naţiuni şi să se ocupe în mod exclusiv de propriile sale interese, ea va constata poate că nu are inamici».

Crearea unui consiliu britanic pentru aprovizionarea din America de Nord

NEW YORK 15 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

In vederea sporirii livrărilor de material de război, de către Statele Unite, s'a constituit în America o nouă organizaţie intitulată: Consiliul britanic pentru aprovizionarea din America de nord.

D. Purvis, şeful comisiei britanice pentru cumpărăturile din Statele Unite, a fost numit director al unei organizaţii, iar d. Morris Wilson a fost numit director-adjunct.

Sir Clive Baillieu a fost numit şef al comisiei de cumpărături.

Noua organizaţie va avea să examineze toate chestiunile privitoare la aprovizionarea Angliei de către Statele Unite.

Senatorul Taft a cerut respingerea completă a legii propusă de d. Roosewelt

WASHINGTON 14 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

D. Taft, senator republican, a făcut într'o declaraţie făcută presei respingerea completă a legii pentru ajutorarea Angliei în forma pe care o dorește președintele Roosevelt.

D. Taft a propus ca în schimb Congresul să acorde Angliei împrumuturi la same Unitate, dar numai după ce fondurile engleze din Statele Unite vor fi fost epuizate.

Principala datorie a Congresului în împrejurările de faţă, a continuat d. Taft, este să nu acorde preşedintelui Roosevelt depline puteri „în alb" şi să nu lege soarta Statelor Unite de Anglia şi de ajutorarea Angliei. Anglia mai dispune de valori ce se ridică la câteva miliarde dolari în Statele Unite.

In ajunul de prezentarea d-lui Taft, au mai fost prezentate şi alte declaraţii republicane şi democrate.

Senatorul democrat Murray, care deţinea înainte funcţiunea de comisar general, care se ocupă cu propaganda în favoarea ajutorării Angliei, a declarat că el este de părere că Statele Unite ar trebui să ajute Anglia cu tot ce are nevoie.

D. Willkie

plecă la Londra

NEW-YORK 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

NEW-YORK HERALD TRIBUNE anunţă că d. Willkie va fi oaspetele în călătoria sa la Londra al d. Cowles, preşedintele ziarului MINNEAPOLIS STAR, al d. Thorne, director al lui FIRST NATIONAL BANK, şi al d. Davenport, fost editor al revistei FORTUNE.

Scrisoarea Führerului către d-na Maria General Antonescu

D-na Maria General Antonescu a trimis Führerului Adolf Hitler următoarea scrisoare:

Excelenţă,

Vă rugăm să primiţi aceste modeste daruri, ca semn al îndemânării şi hărniciei neobosite a ţărancei române. In mâinile Führerului Marei Germanii şi marelui creator de muncă, ca se simte mândră şi nădăjduieşte să fie înţeleasă.

Noi o trimitem din toată inima şi Vă rugăm să primiţi şi urările noastre cele mai călduroase cu ocaziunea Sărbătorilor Crăciunului.

Cu desăvârşită incredere
Maria General Antonescu

şi a primit următorul răspuns:

Excelenţă,

Mi-aţi făcut o deosebită bucurie prin remiterea darului D-voastră. Vă mulţumesc cu toată sinceritatea, mai ales pentru frumoasele dantele, care vor fi de o deosebită valoare pentru mine, fiind lucrate de mâna ţărancelor române.

Mulţumesc călduros pentru bunele urări şi Vă dorese din suflet mult stimată Doamnă, un an nou bun şi fericit.

Al D-voastră respectuos
A. Hitler

Presa japoneză şi noile acorduri dintre Reich şi U. R. S. S.

TOKIO 14 (Rador). — Corespondentul Agenţiei STEFANI transmite:

Presa japoneză continuă să comenteze, Marţi dimineaţa, recentele acorduri încheiate între Rusia şi Germania.

Ziarul HOCHI SCHIMBUN subliniază importanţa acestui eveniment, care ameliorează din ce în ce mai mult relaţiile dintre Moscova şi Berlin.

Un nou protest elveţian a Londra

BERNA, 15 (Rador) — Corespondentul agenţiei «Stefani» anunţă:

Violările sistematice ale teritoriului naţional elveţian, comise de aviaţia militară britanică, au fost examinate pe larg în şedinţa de Marţi seară a consiliului federal, care a adresat un nou protest la Londra.

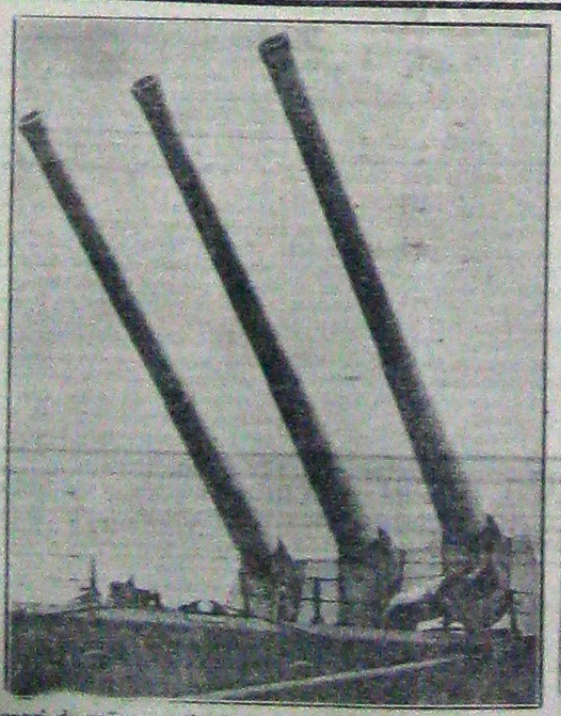

Tunuri de apărare antiaeriană — pe un vas de război italian, gata de foc

NEUTRALITATEA IRLANDEZA

OBIECTIV NOU PENTRU LONDRA, DUPA CE

I-A EŞUAT MANEVRAREA POLITICA A BALCANILOR

Din zi în zi, mai evidentă, intenţia engleză de a torpila relaţiile dintre Reich şi U. R. S. S., în ultimul timp s'a localizat în Balcani. Acolo, unde chiar motive de ordin strategic esenţial reclamau o conjunctură nefavorabilă revărsării puterii de inundaţie a Axei. Căci pentru ceia ce încearcă Anglia în bazinul egeic, nimic nu poate fi mai periculos decât cleştele politic al forţelor totalitare.

Iată deci că, dincolo de interesul militar secundar, frontul italo-grec devine de prim ordin din punct de vedere politic. Pentru britanici, ar conveni aici un flegmon balcanic care să întârzie revărsarea, intervenţia (fără a o preciza cum) Reichului, în drumul lui spre Sud Est.

Răspunsul dat de acordul nou economic încheiat între Rusia şi Reich şi comentariile Moscovei, în special, care subliniază deplina înţelegere dintre cele două capitale, este categoric.

Concluzie firească: întâi în Balcani, nădejdile britanice de manevră au fost dejugate; apoi, în chipul acesta, britanicii nu mai au siguranţa în bariera politică ce vroiau să şi-o creieze în nordul Greciei.

La Belgrad, examenul svonurilor alarmiste, tulburătoare de opinie, creatoare de panică, a fost trecut cu aceias insuccess pentru propaganda londoneză, presa locală conchizând că Uniunea Sovietelor nu se socoteşte în alarmă din pricina acţiunei germane în Sudest.

Cert este că în câmpul de acţiune al relaţiilor ruso-germane, în loc să se ajungă la tensiunea aşteptată de Marea Britanie, prezentă în sectorul Egeic, cu vechi intenţii din 1915 de a incendia Balcanii, dimpotrivă s'a ajuns la realizări de admirabilă colaborare.

Şi apoi aceiaş propagandă britanică lupta disperat aici, în acest sector, pentru a preîntâmpina o eventuală preocupare rusă spre Oceanul Indian a necesităţilor vitale ţun ocean înghe ţat la nord, un ocean supraneghiat de Japonia la Vest; un Ocean Atlantic la care se poate ajunge indirect) singurile necesităţi posibile pentru descătuşarea bazinului industrial dintre Marea Neagră şi Caspică.

Nervozitate britanică

Dacă între Rusia şi Germania relaţiile sunt calme şi întărite de declaraţiile agenţiei oficiale moscovite (reamintim că se precizează acolo tocmai dejugarea planurilor americano-britanice de către acordul economic recent) în rândurile armatei australiene s'au produs semnificative pentru starea de spirit a Imperiului Britanic.

Anglia a aruncat în luptă unităţi masive de australieni, recrutare care pare să displacă lumii de acolo — svonindu-se chiar că faimosul proverb de război că «Anglia luptă până la ultimul soldat francez» s'a transformat în «Anglia se va lupta până la ultimul soldat australian».

Din punct de vedere politic, interpretăm elementul narativ al acestor ştiri prin acel spirit de independenţă care poate fi mai accentuat pentru un Dominion (al V-lea Continent, de fapt!) care e în pericol să fie încadrat efectiv de fulgerele războiului prin participarea aeronavală a Angliei şi Statelor Unite în mare transfer de baze, plus avertismentul (de mai târziu) al flotei asiatice a d-lui Roosevelt, care va opera în sectorul marin al Australiei.

Dealtfel nemulţumirile australiene pot fi alimentate şi de via activitate de presă engleză care cere anexarea bazelor navale irlandeze. Motivul? Să nu le-o ia înainte Germania.

Pe de altă parte, această campanie alimentează însăşi opinia, acea opinie de independenţă îndrăcită, a Irlandezilor care au luptat cumplit pentru ea.

Motivul real al acestor anexări?

Nevoia de a-şi asigura comerţul cu Coloniile şi transporturile din Statele Unite, North Channel-ul şi St. Georges Channel-ul [illegible] ind cheile strategice [illegible] Atlanticului.

Intre pericolul real [illegible] glez (Nordul Irlandei) [illegible] sesiune britanică) şi [illegible] german pretins de [illegible] dra, iminent este cel [illegible] poate oricând coborî [illegible] Ulster — unde trupe [illegible] ţiene au fost proaspăt [illegible] duse.

Dar, orice tentativă [illegible] gleză de ocupare a Irlan[illegible] dei ii va aduce cele [illegible] cumplite surprize:

— sălbateca reacţiune indigenă;

— Insula se va vedea în[illegible] cercuită într'un baraj [illegible] cular de foc;

— Ultimile căi de comu[illegible] nicaţii cu apa, tăiate [illegible] deci asfixia economică.

Aşa dar, reţinem pentru [illegible]

— peste curând chiar:

1. Relaţii excelente [illegible] progresive între Reich [illegible] Rusia.

2. Incercările Angliei, [illegible] tate, de a-şi cuceri poziţii [illegible] politice în Balcani. Cu [illegible] pul degajării Suezului.

3. Acţiunea australo-bri[illegible] tanică din Cirenaica, cu [illegible] scopul degajării Egip[illegible] tului.

4. Ambele acţiuni de mai [illegible] sus, plus aceia din Afri[illegible] central-orientală, spre o a[illegible] păstra cu orice risc [illegible] rul, drumul spre Indii.

5. Interesul britanic în [illegible] creierea flotei asiatice a [illegible] Statelor Unite pentru a [illegible] asigura spaţiul marin al [illegible] Sud-Pacificului şi a-i men[illegible] ţine autoritatea domini[illegible] nială în Australia.

6. Tatonarea neutrali[illegible] tăţii irlandeze, pentru a [illegible] putea salva în extrem[illegible] drumurile cu Statele Uni[illegible] te, înainte de a se [illegible] economiceşte.

Ceiace Axa studiază [illegible] neîntrerupt, pentru a-şi [illegible] punct planul ei de operaţii pe toate teatrele com[illegible] binaţiilor politice britanice.

ION BALEANU

MUNCITORII AMERICANI

contra politicii externe a d-lui Roosevelt

NEW YORK, 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

O manifestaţie imensă la care au participat 20.000 de comunişti a avut loc la Madison Square Garden din New York.

Oratorii au criticat sever politica externă a preşedintelui Roosevelt şi au protestat împotriva deplinelor puteri pe cari legea privitoare la ajutorarea Angliei urmăreşte să le dea preşedintelui Roosevelt.

Bazele navale irlandeze o nouă ţintă pentru Anglia

NEW YORK 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D.N.B. transmite:

UNITED PRESS anunţă că presa din Londra a pornit o campanie în favoarea anexării de către Anglia a bazelor navale irlandeze.

Propaganda engleză justifică aceste intenţii prin teama că Germania ar avea de gând să violeze neutralitatea Irlandei şi prin dificultăţile din ce în ce mai mari pe care le întâmpină aprovizionarea Angliei.

Ziarele din Londra cer pur şi simplu Irlandei să abandoneze neutralitate pe care a păstrat-o până acum.

Noui restricţiuni contra evreilor din Slovacia

BRATISLAVA, 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

La Presov, capitala Slovaciei Orientale, s'a interzis evreilor frecventarea majorităţii cafenelelor, cinematografelor şi băilor publice.

Pe lângă aceasta, evreii trebue să-şi facă cumpărăturile înainte de ora 9 dimineaţa.

S'a cerut ministerului de interne să decidă ca evreii să poarte ca semn distinctiv o brasardă galbenă.

Obiectivele militare din Plymouth bombardate cu succes de aviatorii germani

BERLIN, 15 (Rador). — In noaptea de Luni spre Marţi, forţele aeriene germane au atacat cu succes portul şi alte obiective ce prezintă importanţă militară dela Plymouth.

Timpul a fost favorabil şi vizibilitatea foarte bună aşa că aviatorii germani au putut să atingă uşor obiectivele ce le fuseseră desemnate.

Atacul s'a soldat printr'o serie de incendii, multe din ele având o întindere destul de considerabilă.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE [illegible] S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.76.69